



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

ת"ע 14761-02-14

ת"ע 14768-02-14

ת"ע 14780-02-14

בעניין:

התובע/הנתבע:

ע"י ב"כ עוה"ד רומי קנבל ואו אייל יונתן גסטפריינד

נגד

הנתבעת/התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד דורית ענבר סברדליק ואו אבידן גלובינסקי

פסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22

במסגרת פסק דין זה נדרש בית המשפט להכריע בשאלה האם המנוח נולד בעיר כ"ל ביום 11.8.13 צוואה בע"פ/שכיב מרע?

הצדדים ופרוט ההליכים:

- 1. המנוח (ז"ל) אשר נולד בעיר כ"ל ביום 11.8.13 הלך לבית עולמו ביום 22.8.13 (להלן: "המנוח").
- 2. מנישואיו הראשונים של המנוח גולדה בתו הבכורה (להלן: "הנתבעת").
- 3. לאחר גירושיו של המנוח מאמה של הנתבעת הוא נישא ל... ומנישואיו אלה נולדו הילדים: (להלן: "התובע").
- 4. במסגרת ההליכים שהתנהלו לפני נטען כי הקשר בין הנתבעת ואביה המנוח נותק בסמוך לאחר לידתה ומהו ובמשך כשני עשורים לא נפגשו השניים. לטענת הנתבעת בשנת 1988 ולאחר נתק שפרש על פני שני עשורים נפגשו המנוח ובתו הנתבעת ותוך זמן קצר נוצר ביניהם קשר רומנטי והם קשרו את גורלם האחד בשני ועברו להתגורר תחת קורת גג אחת. מקשר זה עפ"י הנטען ע"י הנתבעת נולדו הבנות א... 1996.

1 מתוך 46



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14
ת"ע 14768-02-14
ת"ע 14780-02-14

- 5. ביום 30.8.06 ערך המנוח צוואה בעדים בפני עוה"ד ב... לפיה צוה את כל רכושו בכל מקום שהוא ומכל סוג שהוא לבתו - היא הנתבעת. כן צוה כי ככל

3 ובתו לא תהיה בחיים במועד פטירתו או במקרה שהוא ובתו ילכו לעולמם באותו מועד יחולק
 4 עזבונו בחלקים שווים בין שתי בנות. כעולה מהתיק
 5 שהועבר מהרשם לענייני ירושה המנוח הפקיד צוואה זו אצל הרשם לענייני ירושה בחיפה
 6 ביום 5.9.06.

7
 8 ביום 26.5.09 ערך המנוח צוואה בפני הנוטריון הציבורי בעיר [redacted] ולפיה צווה
 9 את כל רכושו לנתבעת. כן צווה המנוח כי ככל והנתבעת לא תהיה בחיים במועד פטירתו או
 10 במקרה שהוא והנתבעת ילכו לעולמם באותו מועד יועבר עזבונו ל[redacted] וככל שזו לא
 11 תהיה בחיים יחולק עזבונו בין [redacted]

12
 13
 14 לטענת התובע ביום 10.8.13 ערך המנוח צוואת שכיב מרע בפני העדים הגב' [redacted]
 15 [להלן: "עדי הצוואה"] על מיטת חוליו בבית החולים ב[redacted]; בה צווה את כל רכושו
 16 לתובע, הנתבעת בחלקים שווים. כל אחד מעדי הצוואה תעד
 17 לטענתו את דבריו של המנוח בזכרון דברים אשר הופקד אצל הרשם ביום 11.9.13.

18
 19 להלן נוסח זכרון הדברים אשר עליו חתם מר [redacted]:

21 "אני [redacted] מצהיר בזאת כי:
 22 ביום ראשון, ה-11.8.13, בשעות הערב הגעתי לבקר את אביה של כלתי,
 23 מר [redacted] ת.ז. [redacted] בביה"ח בילינסון, במחלקה
 24 האונקולוגית שם שכב באותה עת.
 25 למרות שלא היתה ביננו קרבה, מעבר להיותנו מחותנים, ביקשתי לרכוש
 26 כבוד לכלתי, עדי משהבנתי שמצבו של אביה לא טוב.
 27 כאשר הגעתי לחדרו נמצאה בחדר גברת, שלא הכרתי עד אז, אשר הציגה
 28 עצמה כגברת אמה ידידה של המנוח ומשפחתו מזה שנים רבות.
 29 לאתר שיחת חולין על נושאים שונים, פתאום העיר המנוח, כי עכשיו הוא
 30 יכול ללכת לעולמו רגוע אחרי שביתו הקטנה, התחתנה ונמצאת
 31 בידיים טובות.
 32 על כל אמרתי לו: עזוב שטויות אתה איש חזק ואתה תהיה בסדר.
 33 המנוח אמר לי: הפעם אני לא יוצא מזה, אני מרגיש שנשארו לי עוד ימים
 34 ספורים ואני אפילו קראתי אתמול ל[redacted] ואמרתי לו איך אני רוצה



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ/ האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

1 שהרכוש שלי יתחלק לאחר מותי. אני אומר לכם בהזדמנות זו כששניכם
 2 פה, שתדעו ותוודאו שמה שאני רוצה יתקיים, באותו הרגע הגברת.
 3 הציעה לצאת מהחדר אך המנוח אמר לה: תישארי פה אין סודות, אנחנו
 4 מכירים שנים רבות.
 5 המנוח המשיך ואמר תקשיבו טוב, אני מצווה שכל רכושי בעולם ובארץ
 6 יתחלק בצורה שווה בין ארבעת ילדיי: י ואני לא רוצה
 7 שיהיו מריבות אחרי מותי.
 8 חזרנו לדבר שיחת חולין, אחרי כמה דקות, הגברת אמרה שהיא
 9 צריכה ללכת, אני נשארת עוד כרבע שעה במהלכה דיברנו קצת על
 10 הנכדות. אחלתי לו בריאות, לחצתי את ידו והבטחתי לבוא לבקר שוב.
 11 אחלתי לו שהמפגש הבא יהיה בנסיבות אחרות.
 12 על החתום _____"
 13
 14 להלן נוסח זכרון הדברים אשר עליו חתמה הגב'
 15
 16 ואני מצהירה בזאת כי:
 17 בתאריך: _____ הגעתי לבית החולים _____ בשעות
 18 הערב כדי לבקר את _____ במחלקה
 19 האונקולוגית שם הוא שכב.
 20 אני מכירה את המנוח ואת משפחתו מזה שנים רבות והרגשתי צורך לכבד
 21 את המנוח ולבקרו לאחר שנודע לי מצבו הבריאותי קשה מאוד.
 22 לכשהגעתי לחדרו מצאתיו שוכב לבד בחדר, הוא מאוד שמח לראותי ומיד
 23 פתחנו בשיחה לבבית.
 24 במהלך שהותי בחדר נכנס פתאום אדם נוסף שלא הכרתי והציג את עצמו
 25 בפניי _____, אבא של _____, בעלה של _____ ביתו הקטנה של
 26 המנוח.
 27 לאחר שהציג עצמו בפניי, ניגש עודד למנוח והשניים, לאחר שבירכו זה את
 28 זה החלו בשיחה על נושאים שונים.
 29 במהלך השיחה אמר המנוח ל: _____ כי הוא חש שלא נשאר לו עוד הרבה
 30 זמן לחיות והוא לא מאמין כי יצליח להחלים ממחלתו. עודד ניסה לרומם
 31 את רוחו של המנוח ללא הצלחה והמנוח אף שיתף אותנו בכך שיום קודם
 32 הוא קרא אליו את בנו הבכור, _____ על מנת להנחותו כיצד יש לנהוג
 33 ברכושו לאחר מותו.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 בשלב זה חשתי אי נוחות לנוכח הדברים האישיים והצעתי לאדוניים לעזוב
 2 את החדר ולהשאירם לבד. המנוח אמר: "תישארי פה אין סודות, אנחנו
 3 מכירים שנים רבות".
 4 אז המשיך המנוח ואמר: "תקשיבו טוב, אני מצווה שכל רכושי בעולם
 5 ובארץ יתחלק בצורה שווה בין ארבעת ילדי ואני
 6 רוצה שיהיו מריבות לאחר שאמות".
 7 לאחר הפוגה קצרה, התפתחה שוב שיחה בנושאים כללים ולמרות זאת
 8 שרדה בחדר אווירה קשה ואחרי כמה דקות חשתי מועקה והחלטתי לעזוב
 9 את המקום ונפרדתי מהמנוח ו
 10 ולראיה באתי על החתום "
- 11
 12 לעניין זה אדגיש כי ביום 9/9/13 הגיש התובע עצמו זכרון דברים לפיו ביום 10.8.13 צווה
 13 המנוח בפניו בע"פ כי הוא מבקש שעזבונו יחולק כאמור בזכרון הדברים של העדים מיום
 14 11.8.13.
 15
- 16 ביום 14.10.13 הגיש התובע לרשם לענייני ירושה בקשה למתן צו לקיום צוואת שכיב מרע של .8
 17 המנוח מיום 11.8.13, ת"ע 14761-02-14. ביום 3.11.13 הגישה הנתבעת התנגדות לבקשת
 18 התובע לקיום צוואת שכיב מרע; ת"ע 14768-02-14.
 19 ביום 27.11.13 הגישה הנתבעת לרשם לענייני ירושה בקשה למתן צו קיום לצוואות המנוח
 20 מיום 30.8.06 ומיום 26.5.09, ת"ע 14780-02-14.
 21
- 22 ביום 9.2.14 הועברו התיקים מהרשם לענייני ירושה ע"פ סעיפים 67א(א) (1) ו-67א(א) (5) .9
 23 לחוק הירושה, התשכ"ה – 1965 לבית המשפט.
 24 ביום 10.2.14 ניתנה החלטתי לפיה הוריתי לתובע להגיש תגובתו להתנגדות הנתבעת וכן
 25 קבעתי קדם משפט ליום 30.3.14.
 26
- 27 ביום 10.3.14 הוגשה תגובת התובע להתנגדות הנתבעת ולבקשתה לקיום צוואות המנוח משנת .10
 28 2006 ומשנת 2009.
 29
- 30 בהסכמת הצדדים נדחה הדין שנקבע ליום 30.3.14 ליום 20.5.14. במסגרת הדין שהתקיים .11
 31 טענו ב"כ הצדדים טענותיהם באריכות, ובמהלך הדין העלתה בא כוח הנתבעת את הטענה
 32 כי הפרטים אותם בקשה להוסיף לכתב ההתנגדות כאמור בה, הן העובדה כי הנתבעת שהיא
 33 גם בתו הביולוגית של המנוח היא גם בת זוג ואם שתי בנותיו (עמ' 3 לפרוטוקול שורות 18-
 34 הסוף וכן בהמשך). במסגרת הדין אף התעוררה שאלה בדבר הסמכות המקומית של בית



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

ת"ע 14761-02-14

ת"ע 14768-02-14

ת"ע 14780-02-14

- 1 משפט זה לדון בהליכים בעניין עזבונו של המנוח נוכח טענת הנתבעת אשר אף הגישה בקשה
 2 בעניין לרשם לענייני ירושה ולפיה יש להורות על העברת התובענות לבית המשפט לענייני
 3 משפחה בקריות נוכח מקום מגוריו של המנוח ורכושו. בתום הדיון ניתנה החלטתי ולפיה
 4 הוריתי לבי"כ הצדדים להגיש נייר עמדה ולפרט טענותיהם בשאלת הסמכות המקומית. ביום
 5 28.5.14 הוגשה הודעה מוסכמת מטעם בי"כ הצדדים ולפיה הם מסכימים כי הסמכות לדון
 6 בבקשה הינה לבית משפט זה. לפיכך ביום 23.6.14 ניתנה על ידי החלטה לפיה נתתי להסכמת
 7 הצדדים תוקף של החלטה. עוד הוריתי לצדדים להגיש הודעה מוסכמת אשר תכלול שני
 8 מועדים ברצף לשמיעת הוכחות וכן הסדר דיוני לגבי מועדים להגשת תצהיר עדות ראשית.
 9
 10 **12.** בהתאם להודעת בי"כ הצדדים נקבעו מועדים לשמיעת הוכחות לימים 2.3.15-2 וכן נקבע מועד
 11 להגשת תצהירי עדות ראשית.
 12
 13 **13.** ביום 6.1.15 הוגשו תצהירי עדות מטעם הצדדים.
 14
 15 **14.** ביום 3.2.15 התקיים דיון הוכחות ראשון, במסגרתו נחקרו נ
 16 אשר עפ"י הנטען ע"י התובע היו העדים לצוואת שכיב מרע של המנוח. כן נשמעה עדותה
 17 של הגב' מהנניס חברתו לחיים של התובע.
 18 בתום הדיון נקבעו מועדים נוספים להמשך שמיעת הוכחות לימים 14-15.5.15.
 19
 20 **15.** ביום 31.3.15 הוגשה בקשה להשלמת תצהיר מטעם הנתבעת. בבקשה עתרה הנתבעת לצרף
 21 מסמכים בכתב ידו של המנוח אשר נערכו לטענתה מספר ימים טרם פטירתו וזאת במטרה
 22 להוכיח כי צוואת שכיב מרע לא הייתה האופציה היחידה שעמדה בפני המנוח. לאחר קבלת
 23 תגובת התובע ותשובת הנתבעת ניתנה החלטתי ולפיה נותרתי לבקשה וזאת לאור השלב בו
 24 מצוי ההליך, טיבם של המסמכים והרלוונטיות שלהם להליך.
 25
 26 **16.** ביום 13.5.15 התקיים דיון הוכחות נוסף במסגרתו נחקרו התובע ו
 27 והגב' אשר היתה המורה לגנינה של בת הנתבעת-
 28
 29 **17.** דיון הוכחות נוסף התקיים ביום 14.5.15 ובמסגרתו נשמעה עדות הנתבעת. כן נחקרו העדים
 30 מטעם הנתבעת: מר ו הגב' -
 31 אשר תצהירים ועדותם טסקו בקשר הזוגי שבין המנוח והנתבעת.
 32



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח' ת"ע 14768-02-14 ת"ע 14780-02-14

18. ביום 8.6.15 הגיש התובע בקשה להגשת עדות הזמה והזמנה לעדות את אשר בעדותו יש לטענת התובע כדי לסתור את עדותה של הגנתבת כי לא משה ממיטתו של המנוח. לאחר קבלת תגובה ותשובה ניתנה החלטתי בסיומה קבעתי כדלקמן:
- 6" לאחר עיון בטענות הצדדים, הפסיקה והתקנות במפורט לעיל נראה כי דין הבקשה להידחות. גרסת המשיבה בעניין הייתה ברורה (ס' 13 לתצהיר עדותה הראשית) ובעדותה בעניין לא היה כל דבר חדש ואו מפתיע.
- לטעמי המבקש לא הרים את הנטל המוטל עליו ולא עמד באף לא אחד מהתנאים הנדרשים לצורך אישור בקשתו להבאת ראיות חדשות ונוספות בשלב זה של התיק.
7. חרף האמור, משקבוע דיון נוסף ליום 13/7/15 ומשמטרה העומדת ביסוד ההליך המשפטי הנה הגעה לחקר האמת, אתיר העדות בכפוף לכך כי העד יתייצב לדיון הקבוע ליום 13/7/15 ויגיש תצהיר עד ליום 8/7/15.
19. ביום 12.7.15 התקבל באמצעות דואר ישראל, תצהירו של לו צורף נייר ערוך בכתב ידו של הנחה להיות זכרון הדברים המקורי בו תיעד מרע העד לצוואת שכיב מרע של המנוח את הצווי של המנוח בזמן אמת, עם צאתו מבית החולים (להלן: "זכרון הדברים המקורי"). בו ביום נתנה החלטתי ולפיה התצהיר ייסרק לתיק, המזכירות תעביר התצהיר והחלטתי זו לצדדים והעניין יידון בדיון הקבוע ליום 13.7.15. בתום הדיון הוריתי כי כל צד יוכל לטעון לעניין זה בסיכומיו.
20. ביום 13.7.15 התקיים דיון הוכחות נוסף במסגרתו נחקר נמסכה חקירתה של הגנתבת, כן נחקרו בנותיה של הגנתבת והגב' נקבע מועד נוסף ואחרון לשמיעת הוכחות ליום 11.10.15.
21. ביום 2.9.15 הגיש התובע בקשה להגשת ראיות הזמה במסגרתה ביקשו לצרף תצהירים של בני הזוג לאחר קבלת תגובה ותשובה לתגובה ניתנה החלטתי מיום 7.10.15 ולפיה דחיתי הבקשה להגשת ראיות הזמה, כאמור להלן:
- "בפתח הדברים לא ברור האמור בסעיף 5 לבקשה. עיון בהחלטה שניתנה בתום הדיון מיום 13.7.15 מעלה כי כל שהורה בית המשפט הינו כי ככל שמבוקש להגיש בקשה לעדי הזמה יש לעשות כן מבעוד מועד. הגשת בקשה אין משמעה היעדרות אוטומטית לבקשה. לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובתשובה הנני דוחה את הבקשה. לענין זה אפנה להחלטתי מיום



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 3.7.15 בה עמדתי באריכות על התנאי ושיקול הדעת במתן החלטה על
 2 עדויות הזמה, ולפיכך לא אחזור עליהם בשנית ואסתפק בהפניה להחלטה
 3 הנ"ל. טענות המשיבה אותן מבוקש להזים היו ידועות וברורות ובעדותה
 4 לא היה כל דבר חדש ומפתיע.
 5 בקשה זו אינה אלא ניסיון למקצה שיפורים. הגמישות בסדרי הדין
 6 והשימוש במילים של חשיפת האמת ועשיית צדק אינו "מטה קסמים",
 7 בפרט נוכח שלל הבקשות שהוגשו לצרוף מסמכים ועדי הזמה. יש הבדל
 8 בין גילוי גמישות לבין התעלמות מסדרי דין דיני ראיות אשר נועדו
 9 לשמור על דיון הוגן לשני הצדדים.
 10 הוצאות בגין הבקשה יילקחו בחשבון במסגרת פסק הדין שיינתן ובהתאם
 11 לתוצאה".
 12
- 13 **.22** ביום 8.9.15 הגיש התובע בקשה לצירוף מסמך בה עתר לאפשר את צירוף זכרון הדברים
 14 המקורי אשר עפ"י הנטען ערך העד מו . בכתב ידו מיד לאחר שיצא מחדרו של
 15 המנוח, ימים ספורים טרם המנוח נפטר. ביום 7.10.15 לאחר קבלת תגובה ותשובה לבקשה
 16 נתנה החלטתי ולפיה:
 17 "האמור בתשובה ולפיו אין בבקשה כל דבר חדש למעט עותק מקורי של
 18 זכרון הדברים של העד אשר כבר נמצא מול עיניו של בית המשפט - אינו
 19 ברור. ע"מ שזכ"ד יהפוך לחלק מהראיות שבפניי בית המשפט על בית
 20 המשפט ליתן החלטה המתירה הגשתו. לאחר עיון בטענות הצדדים מתיר
 21 הגשת המסמך בכפוף לזכות כ"א להעלות במסגרת הסיכומים שיוגשו
 22 לאחר סיום שמיעת הראיות כל טענה, לרבות שאלת צירופו והגשתו של
 23 המסמך וכל טענה אחרת לרבות עדות העד מ. מיום 3/2/15".
 24
- 25 **.23** ביום 11.10.15 נחקר באמצעות וידאו קומפרנס בתום הדיון ולאחר שדחיתי
 26 בקשת התובע שהועלתה בתום הדיון לעיכוב ביצוע החלטה מיום 7.10.15 בדבר הגשת
 27 עדויות הזמה של בני הזוג . נקבעו מועדים להגשת סיכומים בכתב מטעם הצדדים.
 28
- 29 **.24** ביום 6.12.15 הוגשו סיכומי התובע.
 30
- 31 **.25** ביום 21.12.15 ניתן ע"י בית המשפט המחוזי, כב' השופט שאול שוחט פסק הדין ברמ"ש
 32 18029-11-15 שעניינו בר"ע שהגיש התובע על החלטתי מיום 7.10.15 בעניין עדויות ההזמה
 33 של בני הזוג . עפ"י פסק הדין הורה בית המשפט המחוזי כי הבקשה להגשת ראיות



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

ת"ע 14761-02-14

ת"ע 14768-02-14

ת"ע 14780-02-14

- 1 הזמה שהוגשה על ידי התובע תידון על ידי בית משפט זה כבקשה להגשת ראיות באיחור.
 2 לפיכך ניתנה החלטתי ולפיה הוריתי על הגשת השלמת טיעונים על ידי ב"כ הצדדים.
 3 ביום 29.12.15 הגיש התובע השלמת טיעוניו. ביום 12.1.16 הגישה הנתבעת השלמת טיעונים
 4 מטעמה וביום 20.1.16 הוגשה תשובת התובע.
 5
 6 **26.** ביום 26.1.16 ניתנה החלטתי המפורטת באשר לבקשה להגשת ראיות באיחור / ראיות הזמה
 7 אשר בסופה קבעתי כך:
 8 "9. עם זאת משקבעתי כי לראייה עשויה להיות תרומה לצורך
 9 הכרעה בתובענה וע"מ ליתן למבקש את יומו - אתיר הגשתה
 10 ואקבע מועד נוסף וקצר לחקירת העדים. העדים יגישו תצהיר
 11 מקדים תוך 15 יום מהיום.
 12 בשל שהותי בשבתון מיום 1/2/16 ועד ליום 15/3/16 קובע מועד
 13 לדיון ליום 3/4/16 משעה 9:30 עד השעה 11:00.
 14 **10.** נוכח מחדלי המבקש בעניין זה ובגין הצורך בקביעת מועד נוסף
 15 ישלם המבקש למשיבה הוצאות בסך של 2,000 ₪ אשר ישולמו
 16 תוך 15 יום מהיום. לא ישולמו ההוצאות יבוטל הדיון.
 17 **11.** לאור ההחלטה מורה כי סיכומי הנתבעת לא יוגשו בשלב זה. צו
 18 לסיכומים לרבות מתן צו לסיכומים קצרים משלימים מטעם
 19 המבקש יינתן בתום הדיון."
 20
 21 **27.** ביום 10.2.16 בהתאם להחלטתי הוגשו תצהירי העד.
 22 נשמעה עדותם של בני הזוג יבתום הדיון ניתן צו לסיכומים בכתב.
 23
 24 **28.** ביום 9.6.16 הוגשו סיכומים משלימים מטעם התובע, ביום 9.8.16 הוגשו סיכומי הנתבעת.
 25 ביום 22.8.16 הוגשו סיכומי תשובה מטעם התובע. משכך ניתן פסק הדין.
 26
 27 **טענות התובע בתמצית:**
 28
 29 **29.** לטענת התובע בתגובתו להתנגדות מיום 10.3.14 שהוגשה ע"י הנתבעת ותצהיר עדותו
 30 הראשית, בשנת 2009 חלה המנוח בסרטן והחל לעבור טיפולים בישראל, כאשר
 31 התובע ואחיו תמכו בו וליוו אותו עד להחלמה מלאה. בחודש אפריל 2013 שבה והתפרצה
 32 מחלת הסרטן בגופו של המנוח ולאחר מאבק במחלה נפטר ביום 22.8.13 בבית החולים
 33 בילינסון.
 34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 לטענת התובע, ימים ספורים טרם פטירתו ביום 10.8.13 פנה המנוח אשר ידע כי ימיו ספורים
 2 אל התובע ושוחח עמו בגרמנית. לטענת התובע המנוח פנה אליו וביקש להבהיר ולצוות על
 3 חלוקת רכושו בין ילדיו. התובע ניסה לעצור בעד המנוח ואמר לו ש"זה לא הזמן לדבר על זה"
 4 אולם המנוח התעקש ואמר "שזה הזמן הכי טוב אני לא יודע אם יהיה זמן אחר...". עוד
 5 לטענת התובע המנוח אמר "יש לי ארבעה ילדים, אני מצווה כי כל רכושי בארץ ובחו"ל
 6 יתחלק בצורה שווה בין ארבעת ילדיי: אשתי, ושל ארבעה ילדיי אחרים מותיי". עוד
 7 הוסיף המנוח ואמר "כל צוואה אחרת שלי מבוטלת, אני אוהב את ארבעתכם באופן שווה
 8 ואני מבקש שתעביר את המסר לאחיך, אני עדכנתי את בתוכן צוואתי זו". לטענת
 9 התובע הוא תיעד את דבריו אלו של המנוח בתצהיר אותו הפקיד ביום 9.9.13 אצל הרשם
 10 לענייני ירושה.
 11
 12 31. מוסיף וטוען התובע כי יום למחרת, 11.8.13 ביקרה את המנוח, הגת מוכרה ותיקה
 13 של המנוח ומשפחתו. במהלך הביקור הגיע לבקרו אף חותנו של בתו מר. המנוח
 14 פנה למר. ואמר לו כי הוא חש שלא נשאר לו זמן רב לחיות והוא לא מאמין כי
 15 יצליח להחלים. מר. ניסה לרומם את רוחו אך ללא הועיל. המנוח סיפר לשניים שיום
 16 קודם לכן שוחח עם התובע והנחה אותו כיצד יש לנהוג ברכושו לאחר מותו ודבריו המפורשים
 17 היו: "תקשיבו טוב, אני מצוה שכל הרכוש שלי בארץ ובחו"ל יתחלק שווה בשווה בין ארבעת
 18 ילדיי: וואני לא רוצה שיהיו מריבות לאחר שאמות". לטענת התובע העדים
 19 תיעדו דבריו של המנוח והפקידו תצהיריהם אצל הרשם לענייני ירושה ביום 11.9.13.
 20
 21 32. עוד טוען התובע כי כחצי שנה טרם פטירתו הביע המנוח את רצונו בדבר חלוקת רכושו, כפי
 22 שציווה כאמור בצוואתו בע"פ שקיומה מתבקש, בפניי מ. קרוב משפחתו אשר
 23 סיכם בתצהיר את אשר נאמר לו בעת פגישתם בעיר.
 24
 25 33. לפיכך, טוען התובע כי המנוח ציווה את צוואתו האחרונה מספר ימים לפני מותו, דבריו
 26 נרשמו על ידי העדים בתצהיריהם והופקדו אצל הרשם לענייני ירושה. משכך ולטענתו
 27 נתמלאו הדרישות הקבועות בדין לצורך קיומה של צוואת שכיב מר/בע"פ של המנוח וצוואה
 28 זו האחרונה היא המחייבת.
 29
 30 34. יודגש כי במסגרת תגובתו להתנגדות שהגישה הנתבעת אין התובע מכחיש את קיומן של
 31 צוואות קודמות בכתב של המנוח משנת 2006 ומשנת 2009, אלא טוען כי אלה אינן תקפות
 32 לאור הצוואה האחרונה אשר ביטלה את הצוואות האחרות והקודמות. לטענת התובע המנוח
 33 ביטל באופן מפורש את הצוואות הקודמות שלו בפירוש באומרו "כל צוואה אחרת שלי



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

1 מבוטלת, אני אוהב את כל ארבעתכם באופן שווה" (ראו סעיפים 28-30 לתגובה מיום
 2 10.3.14).

טענות הנתבעת בתמצית:

3
 4
 5
 6 35. הנתבעת הגישה התנגדות קצרה לרשם, תוך שכאמור לעיל טענה בסעיף 1 כי "יתר נימוקי
 7 ההתנגדות, יפורטו בהמשך".

8
 9 36. בהתנגדותה הפנתה הנתבעת לצוואות שערך המנוח בכתב מיום 30.8.06 בארץ ולצוואה מיום
 10 26.05.09 שערך בארץ ואטר על פיהן היא בתו – הזוכה בעזבונו. לטענתה תוכיח "כי מעיון
 11 בבקשת המשיב וצירופיה עולה כי קיימים זימים ודברי שקר בעליל שכל מטרתם להוליך
 12 את כב' הרשם ובית המשפט שולל" (ס' 5 להתנגדות). עוד לטענתה " היא זו אשר ליוותה את
 13 אביה המנוח עד הרגעים האחרונים וכל טענותיו של המשיב בעניין קיומה של צוואה אחרת
 14 השונה מהצוואה מיום 30.8.06 אינו נכון, בגדר שקר וכזב וניצול הליכי משפט לרעה", (ס' 6
 15 להתנגדות).

16
 17 37. כאמור לעיל בדיון שהתקיים ביום 20.5.14 נטען ע"י בא כוח הנתבעת כי הפרטים אותם בקשו
 18 להוסיף לכתב ההתנגדות הם הטענה/העובדה כי הנתבעת שהיא בתו הביולוגית של המנוח
 19 הינה גם בת זוגו ואם שתי בנותיו. טענה זו קבלה מקום מרכזי בתצהיר העדות הראשית של
 20 הנתבעת והעדים מטעמה כמו גם בחקירות ובעדויות שנשמעו לפני.

המסגרת המשפטית:

21
 22
 23
 24 38. "צוואת שכיב מרע" – צוואה שבעל פה הוכרה במסגרת סעיף 23 לחוק הירושה, הקובע בזו
 25 הלשון:

26 "א) שכיב מרע וכן מי שרואה עצמו, בנסיבות המצדיקות זאת, מל
 27 פני המוות, רשאי לצוות בעל-פה בפני שני עדים השומעים
 28 לשונו.

29 (ב) דבר המצווה, בציון היום והנסיבות לעשיית הצוואה, יירשמו
 30 בזכרון דברים שיחתם על ידיהם אצל הרשם לענייני ירושה.
 31 רישום והפקדה כאמור ייעשו ככל האפשר בסמוך לאחר שניתן
 32 לעשותם.

33 (ג) צוואה בעל-פה בטלה כעבור חודש ימים לאחר שחלפו הנסיבות
 34 שהצדיקו עשייתה והמצווה עדיין בחיים".



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1
 2 סוג זה של צוואה נקלט אל המשפט הישראלי ממקורות המשפט העברי, ומכאן נפסק כי
 3 עקרונותיו של המשפט העברי צריכים להנחות אותנו בפרשנות סעיף 23 לחוק, כל עוד
 4 מתיישבים הם עם נוסח החוק ומטרתו (ראו: ע"א 252/70 רוזנטל נ' טומשבסקי, כה(1) 488;
 5 ד"נ 40/80 קניג נ' כהן, פ"ד לו(3), 701.
 6
 7 סעיף 23 מציב, כאמור, מס' תנאים :
 8 א. שיהיה המצווה "שכיב מרע" או "מי שרואה עצמו, בנסיבות המצדיקות זאת, מול פני
 9 המוות".
 10 ב. שהציווי יהיה בפני שני עדים.
 11 ג. על העדים לשמוע את לשונו של המצווה.
 12 ד. דברי המצווה יירשמו בזכרון דברים.
 13 ה. זכרון הדברים יחתם בידי שני העדים.
 14 ו. זכרון הדברים יופקד אצל הרשם לענייני ירושה.
 15 ז. רישום, חתימה והפקדה ייעשו ככל האפשר בסמוך לאחר שניתן לעשותם.
 16
 17 באשר לתנאי הראשון שיהיה המצווה "שכיב מרע" או "מי שרואה עצמו, בנסיבות המצדיקות
 18 זאת, מול פני המוות", המשפט העברי הגדיר אדם "שכיב מרע" כמצב עובדתי אובייקטיבי:
 19 "החולה שתשש כח כל הגוף, וכשל כוחו מחמת החולי עד שאינו יכול
 20 להלך על רגליו בשוק והרי הוא נופל על המיטה – הוא הנקרא שכיב מרע
 21 ומשפטי מתנותיו אינם כמתנת בריא" (רמב"ם, משנה תורה, הלכות זכיה
 22 ומתנה, פרק ח', הלכה ב).
 23
 24 אולם ניתן למצוא כי אף היסוד הסובייקטיבי קיים במשפט העברי בעניין "שכיב מרע",
 25 בשולחן ערוך נפסק כי אם המצווה שאיר לעצמו נכסים ולא חילק את כל רכושו, הצוואה
 26 לא תקפה ודינה כמתנת בריא המזיקה קניין. זאת, כיוון שנדרש יסוד של הכרת המצווה
 27 במצבו הסופני, דהיינו: יסוד סובייקטיבי.
 28 משום כך נפסק, כי אם המצווה מתאונן על מיתתו צוואתו תקפה אף אם לא ציווה את כל
 29 רכושו:
 30 "אבל אם פירש מחמת מיתה, או אפילו לא פירש, אלא שנראה מתוך
 31 דבריו שהוא נותן מחמת מיתה, כגון שמתאונן על מיתתו וכיוצא בזה –
 32 אפילו אם יש בה שיוך [אם לא ציווה את כל רכושו], נקנית באמירה בלא
 33 קנין לכשימות; ואם עמד [הבריא] חוזר אפילו יש בה קניין במקצת"
 34 (שולחן ערוך, חושן משפט, סימן רנ, סעיף ז).



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14
ת"ע 14768-02-14
ת"ע 14780-02-14

- 1
2 אף החוק העמיד הדרישה של היסוד האובייקטיבי כדרישה בלעדית לא ניתן לקיים צוואה
3 בעל פה, בסעיף 23 לחוק הירושה. בפסיקה נקבע כי אף אם המנוח היה במצב תודעתי לפיו
4 הוא קרוב למוות, ואולם מחוות דעת רפואיות עולה כי אין הדבר כך – לא ניתן לקיים את
5 צוואתו (ראו ע"א 516/73 אומר נ' קוגוט, כט(1) 107; ע"א 631/88 קהא נ' לוי, פ"ד מד(3)324).
- 6
7 המחוקק אף קבע כי החלופה השנייה בסעיף 23, לפיה המצווה יהא במצב בו הוא רואה עצמו,
8 בנסיבות המצדיקות זאת, אל מול פני המוות, כוללת בחובה יסוד אובייקטיבי לצד היסוד
9 הסובייקטיבי (ראה ספרם של שוחט, גולדברג, פלומין, דיני ירושה ועיזבון, מהדורה שישית,
10 בעמ' 95).
- 11
12 הפסיקה הוסיפה דרישה שיש צורך להראות "גמירות דעת" שמעמד האמירה בעל פה יהווה
13 צוואה, והן גמירות דעת באשר לתוכן האמירה. על בית המשפט להשתכנע באמינות הצוואה
14 וכי הצוואה משקפת את גמירות דעתו של המצווה, כפי שנדרש ביחס ליתר סוגי הצוואות
15 (ראו: ע"א 717/71 ניקולא נ' האפוטרופוס על נכסי נפקדים, פ"ד כז(1) 682; ע"א 88/88
16 יעקובוביץ נ' היועמ"ש, פ"ד מד(2) 69) וע"א 436/01 רכאב נ' רכאב, פ"ד נח(6) 913 (להלן:
17 "פס"ד רכאב").
- 18 בת"ע (ת"א) 10440/99 עזבון המנוח י' ה' ש' ז"ל נ' ש' א' (פורסם בנבו 8.5.05) נקבע ע"י כב'
19 השופט ש. שוחט בסעיף 5 לפסה"ד:
- 20 "מעבר לכך, בכל צוואה, בוודאי בצוואה בעל-פה, יש להוסיף את הדרישה
21 הכללית הקיימת בדיני צוואות - הצורך להשתכנע, בגמירת דעתו של
22 המצווה לצוות כפי שצוה, כתנאי לקיום הצוואה (ע"א 88/88, יעקובוביץ
23 נ' היועמ"ש מד(2) 69). הדרישה לגמירת דעתו של המצווה, משנה
24 חשיבות לה דווקא בצוואה בעל-פה שכן קיומה קשה לבדיקה בהיות בית
25 המשפט תלוי באמרי פיו של המצווה כפי שנרשמו (אם נרשמו) על ידו
26 'שומעי דבריו'".
- 27
28 הדרישות הנ"ל הוצבו על מנת להבטיח כי הצוואה תמלא את רצון המצווה, היות וצוואה
29 שבעל פה, בניגוד ליתר צורות הצוואה, אינה נכתבת ע"י המצווה והוא אף אינו רואה את נוסח
30 הצוואה ואינו חותם עליה- פעולות אשר יש בהן להבטיח את גמירות דעתו של המצווה ויש
31 בהן לתן ביטוי חיצוני כי זהו אכן רצונו.
- 32
33 נוכח המצב הייחודי בו מצוי המצווה והעיקרון המנחה של "מצווה לקיים דברי המת", צוואה
34 בע"פ מעצם טבעה עשויה להערים קשיים ראייתיים שונים. מצב זה הוביל את בתי המשפט



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 כאמור לעיל למסקנה כי יש לדקדק בצוואה בעל פה ולא לקיימה כלאחר יד. הפסיקה קבעה
 2 באופן עקבי כי על בית המשפט לעמוד על מילוי דרישות אלו בדיוקנות, על מנת להבטיח קיום
 3 רצון המצווה וכי לצורך קיום צוואה שבע"פ יש צורך בראיות חזקות. ראה ע"א 138/64
 4 פלדמן נ' טריפמן, פ"ד כ(2) 419 שם נקבע כדלקמן:
 5 "...טעמיה של הלכה זו מובנים באשר יש צורך להבטיח כי אכן אותם
 6 דברים המיוחסים למנוח כדברי צוואתו אמנם נאמרו על ידי... שהרי הוא
 7 הלך לעולמו ואין מי שיוכל להכחיש או להסביר את דבריו ולהכחיש את
 8 גירסת העדים ובמצב דברים זה נוצרת האפשרות לאנשים בלתי מהוגנים
 9 להביא עדויות שקר בתקווה שלא יוכחשו. מסיבה זו, על בית-המשפט
 10 להיזהר משנה זהירות ולבחון היטב אם אכן ניתן לסמוך על העדים
 11 המעידים על צוואה שנעשתה בעל-פה".
 12
 13 עוד לעניין זה ראה ע"א 9200/99 חנוכה נ' ב"כ היועמ"ש פ"ד נו(3) 801; פס"ד רכאב הנ"ל
 14 ו- ע"א 88/88 יעקובוביץ נ' היועמ"ש פ"ד מד(2) 69.
 15
 16 45. נטל ההוכחה בדבר קיומן של הדרישות הנ"ל מוטל על המבקש לקיים את הצוואה שבע"פ,
 17 כאשר המדובר בנטל כבד, בשל הצורך להוכיח את רצון המצווה ואת נסיבות עריכת
 18 הצוואה.
 19 המדובר בדרישות מצטברות אשר קיומן הכרחי על מנת לראות בדברי המצווה צוואה
 20 שבע"פ. בפס"ד רכאב הנ"ל קבע כב' הנשיא דאז א' ברק:
 21 "... צוואה בעל פה תוכר רק בנסיבות ייחודיות ביותר: הן באות להבטיח,
 22 ככל האפשר, שהצוואה תקוים כפי שנאמרה בפועל מפי המצווה."
 23
 24 **דיון והכרעה:**
 25
 26 46. מאחר ו"מצווה לקיים דברי המת" יש לדון ולהכריע בשאלה האם המנוח אכן ערך צוואה
 27 בעל פה/שכיב מרע העונה על הדרישות והתנאים הקבועים בסעיף 23 לחוק הירושה, כפי
 28 שפורשו בפסיקה כמפורט לעיל ולה יש ליתן תוקף? או שמא יש ליתן תוקף לצוואות קדומות
 29 שערך המנוח בכתב ולאיוז מהן?
 30
 31 **האם המנוח היה "שכיב מרע"?**
 32
 33 47. התנאי הראשון שמציב ס' 23(א) שיחיה המצווה "שכיב מרע" או "מי שרואה עצמו, בנסיבות
 34 המצדיקות זאת, מול פני המוות".



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האמוטרומוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

1 מי מהצדדים לא הגיש מסמכים רפואיים אודות מצבו הפיזי או הקוגניטיבי של המנוח עובר
 2 ליום 11.8.13 ולא עתר למינוי מומחה רפואי אשר ייתן חוות דעת באשר למצבו של המנוח
 3 במועד הנטען ע"מ שבת המשפט יוכל לעמוד על מצבו של המנוח ולקבוע אם זה היה במועד
 4 הנטען שכיב מרע.
 5

6 העד ~~העיד~~ לעניין זה עמ' 13 שורות 14-16:

7 ש. כשהגעת לבקר את המנוח האם לדעתך הוא היה כשיר לערוך צוואה, דיבר לעניין?
 8 ת. כן, הוא היה בהכרה מלאה, הוא דיבר לעניין. אבל אני הבנתי שמצבו לא טוב, לפי
 9 מה שקיבלתי אינפורמציה ~~מה~~, בשביל זה הלכתי לבקרו.

10 ובהמשך בעמ' 13 שורות 24-25 :

11 ש. ביהמ"ש: כשנפגשת איתו באיזה מצב המנוח היה?
 12 ת. בהכרה מלאה, דיבר איתי לעניין.

13 העדה הנוספת לצוואה הגב' העידה לעניין זה עמ' 23 שורות 28 –הסוף ועמ' 5-1:
 14

15 ש. ביהמ"ש: איך הוא היה בבי"ח בביקורך?
 16 ת. הוא היה חד מחשבה אבל היה לו די ברור שזהו זה.

17 ש. ביהמ"ש: הוא דיבר, החזיק כוס, אכל?
 18 ת. כשהייתי שם הוא לא עשה את הדברים האלה, אבל לשאלת ביהמ"ש הוא היה
 19 נראה חיוני.

20 ש. ביהמ"ש: האם יכול היה להתקשר לעו"ד או שנראה לך שעוד שנייה עובר לעולם שכולו
 21 טוב?
 22 ת. בסרטן לא ניתן לדעת.

23 ש. ביהמ"ש: אבל כשראית אותו?
 24 ת. אין לי תשובה לזה.

25 בנו של המנוח ~~העיד~~ בדיון מיום 13.5.15 עמ' 49 שורות 12-13 מעיד כי המנוח היה
 26 במצב אנוש רק בחמישה הימים האחרונים לחייו: "אבא בחמישה הימים האחרונים לחייו
 27 היה מחובר למכונת הנשמה והיה במצב אנוש. הוא היה מתוסכל בצורה בלתי רגילה בזה
 28 שלא יכול היה לתקשר איתנו...."
 29

30 הבן ~~העיד~~ בסעיף 21 לתצהיר עדותו הראשית טוען כי בתאריך 10/8/13 עת אמר לו
 31 אביו שימיו טעורים ענה "אבא מה פתאום", היינו אף להבנתו של התובע לא היה נראה כי
 32 אלו ימיו האחרונים של המנוח (ראו אף עדתו בדיון מיום 13.5.15 עמ' 59 שורות 20-24).
 33



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 / דוא"ח נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 הנתבעת בעדותה בדיון מיום 13.7.15 עמ' 20 בשורות 9-7 העידה: "אני רוצה להגיד שהוא
 2 היה בדודוף בטיפול הוא לא בא למות שם. הוא היה בן אדם ויטאלי (חינוני) הוא לא רצה
 3 שאף אחד יראה אותו ככה".
 4
 5 עוד ראה לעניין זה האמור בסיכומי התובע סעיף 17 וההפניות לעדויות הנתבעת, בתה ופרופ'
 6 מהם עולה כי ההידרדרות במצבו של המנוח החלה ביום 14.8.13.
 7
 8 הנה כי כן ומהעדויות שנשמעו בעניין זה ובעיקר בהעדר מסמכים רפואיים ספק בעיניי אם
 9 בשלב זה של האשפוז ביום 11.8.13 היה המנוח שכיב מרע או מי שראה עצמו מול פני מוות.
 10
 11 עם זאת, נוכח מחלת הסרטן ממנה סבל המנוח, היותו מאושפז בבית החולים במועד הנטען
 12 ופטירתו 12 יום לאחר מכן ביום 22.8.13 ובהעדר כל התייחסות ומחלוקת מצד הנתבעת
 13 בסיכומיה לעניין זה אצא מנקודת הנחה ולפיה המנוח היה "שכיב מרע" /או ראה עצמו "מול
 14 פני המוות".
 15
 16 עם זאת וכאמור לעיל נותר לטעמי ספק בעניין זה וזה מצטרף לשאר הספקות והתהיות
 17 המהותיות כפי שיפורט להלן בהרחבה.
 18
 19 **האם היה ציווי בפני שני עדים?**
 20
 21 **48.** במקרה דנן המחלוקת העיקרית בין הצדדים ענינה בשאלה האם אכן ציווה המנוח בע"פ בפני
 22 שני עדים את צוואתו והאם אכן התקיים מעמד של עריכת צוואה בע"פ?
 23
 24 **49.** לאחר ששמעתי את העדויות הרבות והארוכות, בחנתי את הראיות שהוצגו לפניי ועיינתי
 25 היטב בסיכומי הצדדים - לא מצאתי כי התובע עמד בנטל הכבד והמגובר המוטל עליו להוכיח
 26 את רצון המצווה ואת נסיבות עריכת הצוואה. עדות התובע והעדויות מטעמו היו רצופות
 27 בסתירות רבות ומהותיות, התאפיינו בכשלים וקשיים כשהסדקים והסתירות בעדויות
 28 הולכים ומתחזקים עם התקדמות שמיעת העדויות. מעל לכל אלה רחפה כעננה ההתנהלות
 29 בתיק אשר התאפיינה בניסיונות לביצוע מקצה שיפורים, אשר אך הוסיפו ופגמו עוד יותר
 30 במהימנות.
 31
 32
 33
 34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1
 2
 3 50. מסכת העדויות מטעם התובע נפתחה בעדותו של מר ע. (להלן: "גב' ע.
 4 אשר עפ"י הנטען היה יחד עם הגב' ויהיה גורם עד לצוואה בע"פ של המנוח. מטבע הדברים
 5 ולאור מהותה של הצוואה בע"פ הרי שערות עדי הצוואה הינה מהותית ומכרעת.
 6
 7 51. מר. הינו חמה של בתו של המנוח הגב' פרט לקשר המשפחתי הנובע
 8 מהנישואין התמצה הקשר בין המנוח ומר. בשני מפגשים בלבד במשך כל חיי המנוח:
 9 האחד חתונת הבת והשני המפגש הנטען להיות מעמד עריכת הצוואה בע"פ (ראו עדות
 10 העד מיום עמ' 11 שורות 28- הסוף וכן עמוד 12 שורות 5-1).
 11
 12 52. האמור בתצהירו של מר ב. ועדותו כמו התנהלותו בסמוך ולאחר המעמד הנטען להיות
 13 מעמד ציווי המנוח בע"פ בביה"ח כמו גם "מציאת" זכרון הדברים לאחר העדות ושליחתו
 14 לבית המשפט בדואר מעוררים תהיות וספקות רבים אשר פגמו לחלוטין באמינות ובמהימנות
 15 העדות כמו גם בסבירותה.
 16
 17 53. כעולה מתדפיס היציאות והכניסות של ג. זה הגיע ארצה ביום 10.8.13 ויצא מן
 18 הארץ ביום 23.8.13 (עמ' 7 שורה 22 טען כי יצא ביום 24.8.13). העד אשר בסעיף 2 לתצהירו
 19 הצהיר: "למרות שלא הייתה בנינו קירבה, מעבר להיותנו מחותנים, ביקשתי לרכוש כבוד
 20 לכלתי, משהבנתי שמצבו של אביה לא טוב", ואשר בפניו עפ"י הנטען ערך המנוח את
 21 צוואתו לא השתתף בלווייה כי לא יכול היה להגיע "הייתי בפגישות מתוכננות מראש
 22 כשהגעתי לארץ" (ראו עדותו בעמ' 12 שורות 26-הסוף ובעמ' 13 שורות 6-1).
 23
 24 54. התנהלותו כעולה מתצהירו ומעדותו בכל הנוגע לזכרון הדברים, הינה
 25 תמוהה ובלתי סבירה לחלוטין עד כי לא ניתן ליתן בה כל אמון.
 26 תמצית גרסתו של העד עפ"י תצהיר עדותו הראשית היא כי ביום 11.8.13, יום לאחר הגעתו
 27 לארץ, ביקר את המנוח בבית החולים בילינסון שם פגש בגברת ג. "ידידה של המנוח
 28 ומשפחתו מזה שנים רבות". בשלב כלשהו בביקור ולאחר שיחת חולין אמר המנוח כי הוא
 29 מרגיש כי נותרו לו ימים ספורים וכי יום לפני כן קרא לבנו. ואמר לו איך הוא רוצה שרכושו
 30 יתחלק אחר מותו. המנוח מסר בפניו ובפני ג. את צוואתו בע"פ. בסעיף 8 לתצהיר
 31 עדותו הראשית הוסיף וטען: "לאחר המפגש דיברתי עם ועדכנתי אותו על דברי המנוח
 32 במפגש בבית החולים. סיפרתי שתיעדתי את ציווי של המנוח בתצהיר ליתר ביטחון
 33 בכתב יד ובהגיעי לדרום אפריקה אני אדפיס ואשלח לו זאת עקב הזמן הקצר שנשאר לי
 34 להיות בארץ". לטענת העד לא יכול היה להפקיד את זכרון הדברים בעת שהיה בארץ ולפיכך



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 פנה לג' ביום 10.9.13 וביקש ממנה שתגיש את זכרון הדברים שלה יחד עם זכרון
 2 הדברים שלו.
 3
 4 .55 בדיון מיום 3.2.15 עמ' 8 שורות 17- הסוף ובהמשך עמ' 9 שורות 9-1 העיד :
 5 "ש. מתי כתבת את זכרון הדברים בכתב יד כמו שאתה טוען?
 6 ת. תכף כשיצאתי מהמנוח.
 7 ש. מדוע לא צירפת את זה?
 8 ת. לפי מה שהבנתי, אני צריך להדפיס את זה כמו שצריך. אני רק כתבתי את זה.
 9 בדרום אפריקה ישבתי והדפסתי, בדקתי באינטרנט איך צריך להכין מסמך כזה
 10 והלכתי לקונסול ושלחתי.
 11 ש. יש לך את ההעתק בכתב יד?
 12 ת. לא.
 13 ש. מסרת למישהו אחר?
 14 ת. לא.
 15 ש. האם אתה והגב' חתמתם על אותו מסמך שערכת בכתב יד?
 16 ת. לא.
 17 ש. היכן ערכת את המסמך בכתב יד?
 18 ת. בביתי, מיד אחרי שיצאתי.
 19 ש. למה בשבועיים כשאתה בכל זאת בישראל ואתה יודע שאתה רק שבועיים בישראל,
 20 כי הגעת ב- 10/08 ועזבת - 24/08 ואתה יודע שהזמן שלך בישראל מוגבל, למה בזמן
 21 הזה לא הפקדת את זכרון הדברים אצל רשם הירושה?
 22 ת. למה אני לא גר בארץ ואני באתי לארץ לפגישות רציניות של עסקים ולא היה לי
 23 שום זמן לשבת ולהתחיל להדפיס וללכת להפקיד דבר כזה. הזמן שלי היה מאוד
 24 מאוד קצר בפגישות רציניות וגם לא היה לי תנאים להדפיס. אז, לכן, החלטתי
 25 כשאגיע לדרום אפריקה אשב בשקט ואדפיס. ברגע שחתמתי על התצהיר זה ברוח
 26 הדברים שקרו ואמר לי המנוח, התצהיר חתום על ידי ואני לא נסוג ממנו. זה לא
 27 משנה אם כתבתי בכתב יד את כל הסיפור שהוא אומר לי, מאחר והתצהיר אומר
 28 בדיוק אותו הדבר.
 29
 30 כאמור גרסת העד בתצהיר עדותו הראשית, עדותו והתנהלותו לרבות משלוח זכרון הדברים
 31 לבית המשפט מספר חודשים לאחר שעדותו נשמעה מעוררים ספקות ותהיות רבות ואינן
 32 סבירות באופן קיצוני עד כי לא ניתן ליתן בהם כל אמון והכל כמפורט בהרחבה.
 33



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 **ראשית**, הטענה כי נערך זכרון דברים בכתב יד ובזמן אמת לאחר "המפגש" עם המנוח ביום
 2 11.8.13 אשר הודפס והועלה על הכתב בדרום אפריקה אינו מצויין כלל בזכרון הדברים עליו
 3 חתם העד ואשר הופקד בסופו של יום אצל הרשם לענייני ירושה. טענה זו נטענה לראשונה
 4 בסעיף 8 לתצהיר העדות הראשית שהגיש העד. בזכרון הדברים אשר הופקד בפני הרשם
 5 והכולל גרסה ארוכה ומפורטת של המפגש מיום 11.8.13 ולאחריו אין זכר לטענה מהותית זו.
 6
- 7 **שנית**, ולגופה הגרסה כי העד רשם זכרון דברים מיד לאחר שיצא מבית החולים, אך בחר
 8 לחזור עם מקור זכרון הדברים לדרום אפריקה כ-12 יום לאחר שזה נערך מבלי שמצא זמן
 9 במשך שהותו להעבירו לתובע או לגב' ג'י"מ שיגישו אותו עבורו אצל הרשם כפי שביקש
 10 שיעשו עבורו עם זכרון הדברים עליו חתם עם הגיעו לדרום אפריקה הינה בלתי סבירה
 11 לחלוטין בעיניי. הסברו של העד בעניין זה כי היה כה עסוק בביקורו כי בא לעסקים והיה עסוק
 12 בפגישות עד כי לא יכול היה לפגוש אפילו בבני משפחה אינה משכנעת. ראה עדותו בעמ' 11
 13 שורות 16-18: " נכון, אבל בפגישות כשאני אפילו לא יכול לפגוש בני משפחה שלי. באתי
 14 לעסקים ולא לחופש".
 15
- 16 אין זה סביר לחלוטין בעיניי כי במשך שהות של כשבועיים בארץ לאחר המועד שנטען להיות
 17 מעמד עריכת צוואה בע"פ ע"י המנוח ולאחר שזה עדכן את התובע מיד לאחר מכן על המעמד
 18 ועל עריכת תרשומת בכתב יד לא מצאו התובע והעד זמן קצר להיפגש- מס' דקות לשם קבלת
 19 זכרון הדברים המקורי טרם חזרת העד לחו"ל, כשאז נדרש העד לגשת לקונסול להתכתב
 20 מחו"ל פעולות הכרוכות בהשקעת זמן ומאמץ רבים לרבות הבהילות והדחיפות שהייתה
 21 כרוכה בכך. למותר לציין כי המדובר בפעולה פשוטה אשר אינה מצריכה כל מאמץ או השקעת
 22 זמן מיוחדים וארוכים (עמ' 9 שורות 28- הסוף ובהמשך עמ' 10 שורות 1-2) : "מאחר
 23 וקיבלתי טלפון אמר שהזמן קצר ואנחנו נפסיד את הזמן...".
 24
- 25 **שלישית**, אין זה סביר בעיניי כי זכרון דברים אשר לכאורה נחתם בזמן אמת לטענת העד מצא
 26 את דרכו לתיק בית המשפט תוך ניסיון לצרפו כחלק מהראיות בתיק רק לאחר שנשמעה
 27 עדותו של העד. פרט לעובדה כי מצופה היה מהעד טרם חזרתו לדרום אפריקה כשבועיים
 28 כמעט לאחר שערך את זכרון דברים בכתב יד ובזמן אמת לטענתו להשאיר את המקור ולכל
 29 הפחות צילום בידי התובע ו/או מי מטעמו- כאמור לעיל, מצופה היה ממנו לצרף את המקור
 30 לתצהירו -לזכרון הדברים המאוחר שהודפס ונחתם בפני הקונסול והופקד אצל הרשם.
 31 המדובר במסמך מהותי ומרכזי ולאור הבנת העד כי המדובר במעמד של עריכת צוואה, כבר
 32 בתום המעמד הנטען מצופה היה ממנו להמציא את המקור בזמן אמת.
 33



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

אח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

ת"ע 14761-02-14

ת"ע 14768-02-14

ת"ע 14780-02-14

1 רביעית, משנשאל העד אם יש לו את ההצטק בכתב יד השיב: "לא" (ראו עדותו בעמ' 8 שורות
2 (23-24) בהמשך בעמ' 9 שורות 8-9 העיד: "זה לא משנה אם כתבתי בכתב יד את כל הסיפור
3 שהוא אומר לי, מאחר והתצהיר אומר בדיוק את אותו דבר".
4 העד בתצהיר עדותו הראשית וחקירתו לא טרח כלל להבהיר מה עלה בגורלו של אותו זכרון
5 דברים "מקורי", לאחר שהדפיס את האמור בו, לא טען כי ערך חיפוש אחר המקור וזה לא
6 נמצא.
7 כאמור לעיל, ביום 12/7/15 התקבצו במזכירות אישור תצהיר של העד בסרגליק שנחתם בפני
8 הקונסול בפרטוריה ולו מצורף צילום זיכרון דברים אשר עפ"י הנטען: "המסמך הנ"ל נכתב
9 על ידי בישראל בתאריך 11.08.2013 כטייטה לאחר ביקורי אצ". לתצהיר
10 צורף מכתב המופנה למותב זה ולפיו:

"כבוד השופט יחזקאל אליהו שלום רב,

שמי:

בתאריך 03.02.2015 הייתי עד במשפט ירושה של המנוח

שמתנהל בימים אילו בין ד"ר

18 במהלך עדותי בבית המשפט לענייני משפחה בתל אביב, נשאלתי היכן
19 נימצא זכרון הדברים המקורי שכתבתי בכתב יד מיד בצאתי מחדרו של
20 המנוח בתאריך 11.08.2013 ומסרתי כי המסמך לא בידי. לפני מספר ימים
21 עשיתי ניקיון יסודי במשרדי בדום אפריקה (מקום מגורי) ומצאתי
22 במפתיע את זכרון הדברים המקורי שכתבתי מיד בצאתי מחדרו של
23 המנוח כשהוא מקופל בתוך ערימת מסמכים.
24 אני חש שמסמך זה חשוב מאוד ולכן החלטתי לשלוח אותו ישירות אליך.
25 לשם כך פניתי לשגרירות בפרטוריה וביקשתי לחתום על העתק נאמן
26 למקור (אותו אתה מחזיק כרגע בידך) כאשר המקור נשמר אצלי במקום
27 בטוח.
28 אשמח להיות לעזר".

29
30 האמור במכתב פוגע באופן מהותי במהימנות עדות העד. העד אשר לטענתו טרח להעלות את
31 זכרון הדברים מיד כשיצא מהביקור של המנוח ואשר ערך לטענתו בדיקה באינטרנט ממנה
32 עלה לכאורה כי עליו להדפיס את זכרון הדברים, בדיקה שמקור המידע לה נותר בגדר
33 תעלומה, לא טרח לשמור על זכרון הדברים ולצרפו בזמן אמת כמו גם להזכיר את דבר עריכתו
34 בזכרון הדברים שהוגש לרשם. התנהלות זה של המשיב הינה סותרת ואינה סבירה. מתדבקש



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
ת"ע 14768-02-14
ת"ע 14780-02-14

- 1 העד להדגיש בתצהיר עדותו הראשית את הזהירות בה נקט, עריכת תרשומות, בדיקה
- 2 באינטרנט בדרך בה יש לפעול ומאידך הוא אינו טורח לשמור על זכרון הדברים אשר כאמור
- 3 במכתבו הינו מסמך "חשוב". תמונה העובדה כי המבקש אשר לטענתו ערך בדיקה באינטרנט
- 4 למד דווקא על הצורך בהדפסת זכרון הדברים, דבר אשר אין בו כל ממש, אך לא למד על
- 5 הצורך בהפקדת זכרון הדברים סמוך ככל האפשר למועד הציווי.
- 6
- 7 יתר על כן העד לא נחקר על תצהירו בפני הקונסול, על האמור במכתבו ועל דרך "הגילוי
- 8 המאוחר" של זכרון הדברים. התובע בבקשתו מיום 8.9.15 "הסתפק" בדרישה לצרף הנ"ל
- 9 כחלק מהראיות בתיק.
- 10
- 11 **חמישית**, עיון חזותי בזכרון הדברים כמו גם באמור בו מעוררים תהיות וספקות ממשיים
- 12 וכבדים באשר לאותנטיות של המסמך. זכרון הדברים המתיימר להיות זכרון דברים אשר
- 13 נערך בזמן אמת לאחר המפגש של העד עם המנוח בבית החולים כתוב על דף שלם בגודל A4
- 14 הדף הינו בגוון צהבהב מה שמשונה לו לכאורה תחושה של נייר ישן. צידו האחד של הדף כולל
- 15 רשימת קניות כדלקמן:

לקולת חני חיים
 1. מלפוננים באלה 25-18 4 קבסאל
 2. הלכה 5810 זכר
 3. צינור ירוקים 3 בוקים 2 קבסאל
 4. מיכלים 3 גאומים 2 בוקים 25 סיאס
 5. שקדים קטנים 2 בוקים
 6. קפה שחור 2 בוקים
 סופר 2 רים קרימ למור לקרמור

16



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח' ת"ע 14768-02-14 ת"ע 14780-02-14

1 צידו השני של הדף כולל את זכ"ד לכאורה וכך בא לידי ביטוי האמור בו:

מציבוי של [redacted] (להדפיס) 11.08.2013
לנסח פצורה מסודרת ולהדפיס
מקורי בגודל המלא פועלם פתחה באזנת אלפיה שמה
מאוסב בשטח או הלכתית [redacted] שיהיא יקודה על
המטבחיה היקה טעים [redacted] אמר לי שהנא הולך למא
ואל הוא הלוצ [redacted] מתחמה עם [redacted] ועליון סלוב אכונ
נאז אמר שהנא קראו [redacted] אמרתי ואמר לי איך שבש תעה
שהנא והלק לומר מונא נוצ אמר לי שהנא חזרה להפוז
לי מה הפלווח של [redacted] הדעה לדואו שהנא אע [redacted] אמר
שלב פוא תטאר את פלוואק אמרין סוקור וסם להנא טעים
הבוא וגיטאר פאקר טוב אמר תקטיבו אע סקאולו שללוול
פתקום אל מרזה של רבטי קאלס והאלר ותסל קלרה
שנה דין והפטר ולדי [redacted] ואני לא חוצרה
טיהן מתיבז למאז אמר

- 2 אשוב ואדגיש כי זכרון הדברים הדברים נערך על פני עמי שלם בגול A4 וכי מצילום המסמך
- 3 שנשתל בפסק הדין נשמטו פרטים מזהים של שם המנוח, שם העדה הנוספת ושמות ילדי
- 4 המנוח (מקור המסמך מצויי בתיק הנייר).
- 5
- 6 לטעמי ולהתרשמותי הדף עליו נערך זכרון הדברים ורשימת הקניות עליו נערך אשר לכאורה
- 7 נערך בזמן אמת ואמורים לתרום ולשכנע באותנטיות של המסמך עושים את הפעולה ההפוכה.
- 8 לא ברור ואין זה משכנע כי העד, אשר בא לביקור עסקים בארץ והיה טרוד בפגישות עסקיות
- 9 לטענתו בגינן לא נפגש עם המשפחה ולא השתתף בלוויית המנוח מסתובב עם רשימת קניות
- 10 הנערכת על דף בגודל A4 כבר יום למחרת הגעתו לארץ, כמו כן בתצהיר העדות הראשית
- 11 ובעדות העד לא היה זכר לכך שזכרון הדברים נערך על נייר ששימש לרשימת קניות. לטעמי
- 12 המדובר בפרטים מהותיים שמצופה היה מהעד לזכור ולטעון להם בזמן אמת.
- 13
- 14 כמו כן האמור בצד השני של הדף והמתייחס לזכרון הדברים תוך פתיחת המסמך בצורך
- 15 בהדפסתו והמלל והפרוט הרב שבו יוצרים את הרושם כי זה נערך בדעיבד עימי להסביר
- 16 לכאורה את העדרו של המקור ואי הפקדתו טרם הנסיעה כמו גם הפקדתו ובאיחור של זכרון
- 17 דברים מודפס בלבד. אין כל הסבר המניח את דעת מדוע פתח העד את המסמך במילים
- 18 "להדפיס"... "לנסח בצורה מסודרת ולהדפיס".
- 19 לעניין זה אדגיש כי עפ"י עדותו של העד: "לפי מה שהבנתי, אני צריך להדפיס את זה כמו
- 20 שצריך. אני רק כתבתי את זה. בדרום אפריקה ישבתי והדפסתי, בדקתי באינטרנט איך



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 צריך להכין מסמך כזה והלכתי לקונסול ושלחתי " (עמ' 8 שורות 22-20). כלום העד ערך
 2 בדיקה באינטרנט לפני שהעלה את זכ"ד על הכתב מיד כשיצא מבית החולים: יואיל העד
 3 ויצביע על אותו מקור ממנו למד כי יש חובה להדפיס את זכרון הדברים.
 4
 5 שישית, העד אשר מתצהיר עדותו הראשית וחקירתו עולה כי היה מודע בברור לכך כי
 6 המדובר "במעמד" של עריכת צוואה בע"פ ע"י המנוח על כל המשתמע מכך לא החתים את
 7 הגב' על זכרון הדברים שערך לכאורה (עמ' 8 שורות 27-28). לא זו בלבד אלא שהעד
 8 אף לא טרח לקחת מ' אשר הייתה לגרסתו עדה יחד עמו לצוואה של המנוח את
 9 פרטיה של הגב' לרבות פרטים לגבי הדרך ליצור עמה קשר בעתיד. העד יצר קשר עם הגב'
 10 ביום 10.9.13 באמצעות דואר אלקטרוני אימייל שאת פרטיו קיבל מאת התובע (ס' 10
 11 לתצהיר עדותו הראשית ועמ' 11 שורות 9-4). אף התנהלות זו אינה סבירה כלל בעיני, לקיחת
 12 פרטיה של בזמן אמת ונוכח הבנת העד כי המדובר במעמד של מתן צו בע"פ, הינה
 13 פעולה הכרחית המתבקשת בנסיבות העניין.
 14
 15 שביעית, לטעמי אין זה סביר שהמנוח אשר היה אדם אשר שמר על פרטיותו נוכח הנסיבות
 16 המיוחדות של תיק זה יבחר לערוך צוואה בע"פ בפני עדים אשר הקשר שלו עמם רופף ושחתי
 17 לחלוטין. העד העיד כאמור לעיל כי ההיכרות שלו עם המנוח התמצתה בקשר הנישואין של
 18 בנו עם בתו של המנוח, מפגש בעת החתונה ומפגש נוסף במעמד הנחזה להיות מעמד עריכת
 19 הצוואה בע"פ. הסברו ל"בחירת" המנוח לערוך צוואה דווקא בפניו כי היה אובייקטיבי וכי
 20 המנוח סמך עליו, היה בלתי משכנע לחלוטין ולא ברור כלל כיצד זה רכש את אמונו ובטחונו
 21 של המנוח באותו מפגש בודד של החתונה עד כי במפגש הבא והאחרון עמו בבית החולים כבר
 22 ערך צוואה בפניו. ראה עדות העד בעמ' 12 שורות 16-19: "זה לא שהוא זר, יש לנו נכדות
 23 משותפות. היינו בחתונה יחד. באתי לבקר אותו. למה הוא אמר לי את זה? הוא אמר לי יותר
 24 מזה, הגיע אליו יום לפני כן ואמר לו גם כן. אבל הוא רצה שאפעיל את זה כי יש לנו
 25 קשר משפחתי, נכדות משותפות. למה הוא עשה את זה כי הוא סמך עליי. אני אובייקטיבי".
 26
 27 כך גם הסברו ותשובתו לשאלת בית המשפט מדוע המנוח נוכח מצבו אשר עפ"י עדות העד
 28 היה כזה אשר אפשר עריכת צוואה בכתב ידו או באמצעות עו"ד לא היה משכנע כלל: "לא,
 29 הוא אמר לי שהוא רוצה שאני אעשה את הצוואה שלו. לא נכנסתי לפרטים מעבר לזה. אם
 30 אדם אומר לי את זה כשמצבו לא טוב, ואני מבין שהוא מעריך אותי, כי אני אבא ש
 31 ושאבצע זאת אז בשבילי זה הדבר שאני צריך לעשות אותו" (עמ' 14 שורות
 32 1-3).
 33



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 פרט לעובדה כי עדותו וגרסתו של העו הייתה בלתי סבירה ובלתי מהימנה לחלוטין
 2 כשלעצמה וכמפורט לעיל, הרי שכרסום נוסף וסנפי במהימנות גרסתו ככל שנותרה לאחר
 3 שמיעת עדותו- חל עם שמיעת עדותה של הגב' העדה הנוספת לצוואה. עדותה של
 4 הגב' עליה אעמוד להלן, הביאה לקריסת העדות של העד. עדות כל אחד
 5 מהעדים הנטענים להיות עדים לצוואה אשר הינה בעייתית כשלעצמה מוחלטת וקורסת תוך
 6 בחינת שתי העדויות גם יחד.
 7
 8 עדות העדה הגב'
 9
 10 עפ"י הנטען ו. (להלן: "ה"י) הייתה העדה הנוספת ל. ושניהם
 11 יחד היו העדים לצוואה בע"פ של המנוח מיום 11.8.13. אציין כי זכרון הדברים עליו חתמה
 12 העדה ואשר חוגש לרשם לענייני ירושה, דומה וזהה בשינוים המחויבים לזכרון הדברים עליו
 13 חתם העד
 14
 15 **58.** תמצית גרסתה של העדה עפ"י תצהיר העדות הראשית עליו חתמה ביום 31.12.14 היא כי
 16 ביום 11.8.13, בשעות הערב ביקרה את המנוח בבית החולים בילינסון. לטענתה וכאמור אף
 17 בזכרון הדברים "אני מכירה את המנוח ואת משפחתו שנים רבות והרגשתי צורך לכבד את
 18 המנוח ולבקרו לאחר שנודע לי כי מצבו הבריאותי קשה מאד" (ס' 2 לתצהיר). במהלך שהותה
 19 הגיע אדם שלא הכירה אשר הציג עצמו: אבי בעלה של או אז נזכרה
 20 העדה כי ראתה אותו בחתונתה של לאחר שהמנוח שוחח עם מר על נושאים
 21 שונים אמר המנוח למר בסרגליק כי הוא מרגיש כי לא נותר לו זמן רב לחיות וכי יום לפני כן
 22 קרא לבו ואמר לו איך הוא רוצה שרכושו יתחלק אחר מותו. בשלב זה חשה הגב' גיוף
 23 אי נוחות והציעה לעזוב את החדר אך המנוח אמר "תישארי, אין פה סודות, אנחנו מכירים
 24 שנים רבות" (ס' 5 לתצהיר). אז המשיך המנוח ואמור "תקשיבו טוב, אני מצווה שכל הרכוש
 25 שלי בארץ ובחו"ל יתחלק באופן שווה בין ארבעת ילדיי: ואני לא רוצה
 26 שיהיו מריבות לאחר שאמות" (ס' 6 לתצהיר). לטענת העדה לאחר מס' דקות חשה מועקה
 27 והחליטה לעזוב את המקום ונפרדה מהמנוח מוסיפה וטוענת הגב' כי
 28 יומיים לאחר הביקור בבית החולים בעת שביקרה את גרושתו של המנוח
 29 בביתה פגשה בבנו של המנוח, התובע מר: "בשלב מסויים לקחתי את
 30 הצידה וסיפרתי לו על הביקור בבית החולים ועד מה שאמר לי המנוח. סיפרתי
 31 שתיעדתי דבריו של המנוח בזיכרון דברים ואמרתי לו שידע שזה אצלי. העתק מזיכרון
 32 הדברים מצ"ב כנספח א' לתצהירי זה" (ס' 8 לתצהיר). הגב' מסיימת תצהירה בטענה
 33 כי ביום 10.9.13 פנה אליה מ



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח' ת"ע 14768-02-14 ת"ע 14780-02-14

- 1 התצהיר המתעד את ציוויו האחרון של המנוח שהכין, יחד עם זיכרון הדברים/התצהיר
2 שהכינה וביום 11.9.13 עשתה כן בפני הרשם לענייני ירושה.
3
- 4 הגב' נחקה על זכרון הדברים ועל תצהיר עדותה הראשית בדיון מיום 3.2.15. גרסתה
5 של העדה קרסה לחלוטין בחקירתה תוך שאציין בניסוח עדין עד מאוד כי המדובר בעדות
6 מביכה.
7
- 8 בזכרון הדברים ובסעיף 2 לתצהיר עדותה הראשית טענה העדה "אני מכירה את המנוח ואת
9 משפחתו שנים רבות והרגשתי צורך לכבד את המנוח ולבקרו לאחר שנודע לי כי מצבו
10 הבריאותי קשה מאד".
11 מטבע הדברים וככל הנראה ע"מ להסביר מדוע בחר המנוח לערוך צוואתו בע"פ דווקא בפני
12 שני העדים הנטענים להיות עדי הצוואה היה חשוב לכל אחד מהעדים הנטענים להיות עד
13 הצוואה להדגיש כי היה להם קשר טוב עם המנוח ובכל מקרה, קשר אשר יש בו להסביר
14 הבחירה בהם. העד כמפורט לעיל אשר פגש במנוח אך פעמיים בחייו הסביר את
15 בחירת המנוח לערוך צוואה בע"פ בטענה "כי יש לנו קשר משפחתי, נכדות משותפות. למה
16 הוא עשה את זה כי הוא סמך עליי. אני אונייטיבי".
17 הגב' ניסתה בזכרון הדברים ובתצהיר עדותה הראשית ליצור את הרושם כי היה בינה
18 לבין המנוח קשר קרוב וארוך שנים, אלא שכלל שהלכה והתקדמה חקירתה התברר כי הקשר
19 עם המנוח היה בתקופה בה היה נשוי לגב' מימנה התגרש כבר בשנת 1993 וכי
20 לאחר מכן כמעט ולא היה לה כל קשר עם המנוח חרף ניסיונה העיקש להמשיך ולדבוק בגרסה
21 כי הייתה בקשר עם המנוח. גרסתה של העדה בעניין זה קרסה לחלוטין. אף אם עובדה זו
22 אינה קשורה בטבורה לזכרון הדברים עצמו יש בה בוודאי כדי להשפיע על אמינות ומהימנות
23 העדות ובפרט לאור הסתירות בעדות באשר למעמד עצמו ולזכרון הדברים.
24
- 25 בתחילת עדותה משנשאלה העדה היכן התגורר המנוח במהלך חייו טענה
26 (עמ' 15 שורה 7). משנשאלה אם בקרה את המנוח בקרית צנצנן השיבה: "בוודאי, והלכנו
27 לסירה" (עמ' 15 שורה 9). בהמשך העידה כי אותם ביקורים של המנוח בקרית צנצנן היו
28 "לא בביתו אחרי הגירושין, אלא בשגרור יחד עם הילדים" (עמ' 15 שורה 16). היינו בתקופה
29 שעוד היה נשוי לגב' מימנה התגרש המנוח עוד בשנת 1993.
30 בהמשך בעמ' 15 שורות 25- הסוף ובהמשך עמ' 16 שורות 4-1 העידה:
31 ש. האם ב- 20 השנה האחרונות ביקרת את המנוח בקרית צנצנן?
32 ת. אמרתי שלא, היתה שם אמא ואחותו, היה סיפור משפחתי. אני בכוונה לא ביקרתי
33 ש. ש.
34 ש. ל התגרשו בשנת 1993, יכול להיות?



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 ת. כן, נשמע הגיוני.
 2 ש. את יודעת, היה לך קשר אישי עם המנוח משנת 1993 עד למותו?
 3 ת. לא ניתקנו את הקשר, אבל לא נפגשנו הרבה, היה קשר טלפוני.
 4 ש. מתי נפגשת עם המנוח?
 5 ת. בגילי אני כבר לא זוכרת.
 6 ש. אני אומרת לך שלא נפגשת עם המנוח בכלל?
 7 ת. איך את יודעת את זה?
 8
 9 באם לא די באמור לעיל וככל שב"כ המשיבה הקשתה על העדה בשאלות בעניין אופי הקשר
 10 בין העדה והמנוח, תדירותו, דרכי יצירתו התברר כי עד שנת 2013 התגוררה העדה בכלל בניו
 11 זילנד והייתה מגיעה לארץ לביקור אחת לשנתיים (עמ' 18 שורות 25-26 ועמ' 19 שורות 2-
 12 5). משעומתה העדה עם השאלה כיצד יצרה קשר עם המנוח כשזה לא היה בארץ משנת 1997
 13 ועד אמצע שנת 2005, עפ"י תדפיס היציאות והכניסות של המנוח וכשהיא מתגוררת בניו-
 14 זילנד, בחרה העדה לתרץ זאת בקשיי זכרון מפאת גילה (עמ' 19 שורות 25-30):
 15 ש. אני אומרת לך שהמנוח לא היה בישראל משנת 1997 עד אמצע שנת 2005 בכלל, לא
 16 לביקור ולא היה בכלל. תספרי איזה קשר היה ביניכם, אם המנוח לא בישראל וגם
 17 את לא, כשאת מספרת שהגעת לחופשות פעם בשנתיים?
 18 ת. אני רוצה להגיד משהו לגבי זכרון, דברים חשובים אני לא זוכרת, יש לי מספיק את
 19 המעמסה הרגשית שלי. אני זוכרת באופן כללי. לא בגיל שלי כבר.
 20
 21 העדה לא התכתבה עם המנוח באמצעות אי-מייל ולטענתה הקשר היה באמצעות טלפון ולא
 22 לעיתים תכופות, (עמ' 18 שורות 7-1). אלא שבהמשך עדותה התברר כי אין לעדה את הטלפון
 23 של המנוח ב- [REDACTED], אין לה את הטלפון הנייד של המנוח ומשנשאלה למספר הטלפון של
 24 המנוח הייתה תשובתה בלתי ברורה. הגדילה העדה לעשות ולפליאת בית המשפט כיצד יצרה
 25 עם המנוח קשר בהעדר מידע על דרכי התקשרות עם המנוח השיבה "דרך הילדים, הכל דרך
 26 הילדים", ראו עדותה בעמ' 25 שורות 11-22:
 27 ש. יש לך את הטלפון של המנוח באסטוניה?
 28 ת. לא.
 29 ש. יש לך את הטלפון של המנוח ב- [REDACTED] ?
 30 ת. היה לי.
 31 ש. יש לך את הטלפון של המנוח בשמונה השנים האחרונות ב- [REDACTED] ?
 32 ת. קרה לי האסון שלי מאז שבעלי מת.
 33 ש. אני אומרת לך שלא היה ביניכם קשר בשבע השנים האחרונות?
 34 ת. לא.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
ת"ע 14768-02-14
ת"ע 14780-02-14

- 1 ש. יש לך את הטלפון הנייד של המנוח?
2 ת. אף פעם לא היה לי.
3 ש. ביהמ"ש: אם כן, איך יצרת קשר עם המנוח?
4 ת. דרך הילדים. על הסרטן שמעתי מהילדים והכל דרך הילדים.
5
6 62. משבית המשפט עמד על "דלות" הקשר (זאת בניסוח עדין) בין המנוח והעדה ומשנשאלה זו
7 מדוע בנסיבות אלה בחר בה המנוח להיות עדה לצוואתו וכי הדבר תמוה ענתה העדה בכלל כי
8 בעלה אשר נפטר לפני כ-9 שנים היה זה שהיה בקשר עם המנוח ראו עדותה בעמ' 18 שורות
9 12-17:
10 ש. ביהמ"ש: תסבירי, הקשר שלך עם המנוח רופף לחלוטין, הוא התמצה בעיקר בקשר עם
11 הגרושה. רוב הזמן את לא בארץ, מעבר לביקור שלך בביה"ח, מדוע אדם, שניתן להגדיר את
12 היחסים ביניכם כמכרים, יגיד לך לא לצאת או כן לצאת, אין סודות, יהפוך אותך לחלק
13 מהמלחמה על העזבון שלו? מדוע אדם שזאת המערכת יחסים ביניכם יפעל כך, האם זו
14 נראית לך התנהגות סבירה?
15 ת. בעלי המנוח והמנוח היו בקשר.
16
17 63. הנה כי כן ולאחר שמיעת עדותה של העדה הגרסה כי בין המנוח והעדה לאחר גירושו מנעמי
18 בשנת 1993 נשמרו יחסים קרובים או קשר הדוק קרסה לחלוטין והמסקנה העולה היא כי לא
19 היה כמעט כל קשר בין המנוח והעדה, אם בכלל היה.
20
21 64. כאמור לעיל עפ"י ס' 8 לתצהיר עדותה הראשית של הגדו יומיים לאחר הביקור בבית
22 החולים בעת שביקרה את גרושתו של המנוח הגב' זמיר בביתה פגשה בבנו של
23 המנוח, התובע מר זמיר "בשלב מסויים לקחתי את הצידה וסיפרתי לו על
24 הביקור בבית החולים ועל מה שאמר לי המנוח. סיפרתי לך שתיעדתי דבריו של המנוח
25 בזיכרון דברים ואמרתי לו שידע שזה אצלי. העתק מזיכרון הדברים מצ"ב כנספח א'
26 לתצהירי זה". מהתצהיר ואופן ניסוחו עולה כי לכאורה העדה רשמה בכתב ידה זכרון דברים
27 לאחר הביקור אצל המנוח ביום 11.8.13, עם זאת נספח א' לתצהירה אינו זכרון דברים
28 שערכה בכתב יד אלא זכרון הדברים שהודפס וקופקד אצל הרשם ביום 11.9.13.
29
30 65. משנחקרה העדה לעניין זה העידה בעמ' 20 שורות 21-14 כדלקמן:
31 ש. מניין ידעת שצריך לרשום זכרון דברים, כפסיכולוגית?
32 ת. לא רשמתי זכרון דברים, רשמתי את מה שהוא אמר, לא סמכתי כל כך על הזכרון
33 שלי. וגם לא מבחינה מקצועית עושים את זה. רשמתי משפט אחד על נייר.
34 ש. משפט אחד שמכיל כמה מילים?



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 .ת. את רוצה שאספור אני אספור?
 2 .ש. כן. האם יש לך את הנייר הזה?
 3 .ת. אני לא רשמתי את זה, מחקתי את זה. הבית חצי ריק היום. מכרתי את המשק
 4 והבית בכפר. הוא לא היה הדבר הכי חשוב.
 5
 6 העדה באותה נשימה ובניגוד לנטען בסעיף 8 לתצהיר עדותה הראשית טוענת כי לא רשמה
 7 זכרון דברים מיד לאחר הביקור, לאחר מכן ומיד ממש טוענת "רשמתי משפט אחד על נייר",
 8 ומיד לאחר מכן שבה וטוענת: "אני לא רשמתי את זה, מחקתי את זה. הבית חצי ריק היום".
 9
 10 ובהמשך עמ' 23 שורות 18-4 העידה:
 11 .ש. בסעיף 8 את אומרת דברים הפוכים ממה שאת אומרת עכשיו, מאחר שבתצהיר שלך
 12 את אומרת שיומיים לאחר הביקור בני"ח סיפרת שתיעדתי את דבריו של
 13 המנוח בזכרון דברים. איך זה עולה בקנה אחד עם מה שאמרת כרגע?
 14 .ת. אני חושבת שזה עולה מצוין. אחרי שאמרו לי לכתוב תצהיר, אני לא עושה דברים
 15 שאני לא יודעת.
 16 .ש. מי אמר לך?
 17 .ת. אני חושבת ש , אני לא בטוחה.
 18 .ש. אבל בתצהירך את מספרת שכבר עשית את זה וסיפרת לי . אז מדוע כעת את
 19 אומרת ההיפך?
 20 .ת. בשבילי המשפט שכתבתי הוא זכרון דברים. אז שוב, מתוך המקצוע שאני עוסקת
 21 בו.
 22 .ש. ביהמ"ש: היכן השורה שכתבת?
 23 .ת. החתיכת נייר הקטנה הזאת? זרקתי אותה. הכל זרקתי מהבית שלי.
 24 .ש. ביהמ"ש: לא נראה לך חשוב לשמור את פיסת הנייר שנרשמה בזמן אמת?
 25 .ת. לא אצלי. הוא לא היה בראש מעייניי, יש לי דברים אחרים. אני לא משמרת דברים
 26 שקרו לי.
 27
 28 טענת העדה כי זרקה את זכרון הדברים שכתבה לכאורה בזמן אמת ולאחר צאתה מבית
 29 החולים – אותה שורה על חתיכת נייר קטנה- ככל שניתן לקבל טענה זו, נוכח הטענה הסותרת
 30 במהלך העדות "לא רשמתי" "מחקתי את זה" -אינה מתיישבת עם האמור בסעיף 8 לתצהיר
 31 ולפיו מסרה לתובע/ת "אמרתי לו שידע שזה אצלי". עפ"י האמור בתצהיר
 32 העדה שמרה זכרון דברים זה והעובדה כי בחקירתה טענה כי זרקה את זכרון הדברים שכתבה
 33 בזמן אמת אינה מתיישבת כלל עם האמור בתצהירה. למותר לציין כי הטענה כי רשמה זכרון



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14
ת"ע 14768-02-14
ת"ע 14780-02-14

- 1 דברים בן שורה אחת על פיסת נייר קטנה אין לה זכר בתצהיר עדותה הראשית או בזכרון
2 הדברים עליו חתמה ביום 11.9.13 ואשר הוגש לרשם לענייני ירושה.
3
- 4 .66 באם לא די בכל האמור לעיל הרי שגם באשר לזכרון הדברים המודפס שהופקד אצל רשם
5 הירושה בסופו של יום הציגה העדה גרסאות סותרות. תחילה טענה כי העלתה את זכרון
6 הדברים בכתב יד ונסעה להפקידו אצל הרשם לענייני ירושה ומיד לאחר מכן טענה כי הודפס
7 תוך שסירבה תחילה אף למסור היכן הודפס וכך באו לידי ביטוי הדברים בעדותה עמ' 20
8 שורות 24-30 ובהמשך עמ' 21 שורות 1-13 :
- 9 ש. אמרת גם שצריך ללכת להפקיד את זכרון הדברים?
10 ת. כן.
11 ש. מי אמר לך את זה?
12 ת. קיבלתי אחר כך מיילים ובהם נכתב כי הודפסו הדברים והתבקשתי לעשות את זה, העליתי זאת
13 על כתב יד וביום אחד נסעתי לרשם לענייני ירושה ושם הפקדתי.
14 ש. ואת זכרון הדברים את כתבת, הדפסת לבד במחשב?
15 ת. לא, נתתי באיזה שהוא משרד להדפיס.
16 ש. איזה משרד?
17 ת. אני לא חושבת שזה משנה.
18 ש. איזה משרד?
19 ת. אני לא הדפסתי את זה בקיצור. לשאלת ביהמ"ש, נתתי למישהי בכפר שתדפיס
20 את זה.
21 ש. בדקת את זה?
22 ת. לאחר שקראתי חתמתי על זה.
23 ש. מתי, יומיים אחרי, שעתיים אחרי?
24 ת. בערך יום אחרי.
25 ש. אני אומרת לך שיש לי את זכרון הדברים שלך פעם אחת חתום ופעם אחת לא,
26 תסבירי למה?
27 ת. אני יודעת שיש דבר אחד בכתב יד, אין לי תשובה. אני פשוט לא זוכרת. אה, זה
28 מרשם ה
29 ש. לא, את זכרון הדברים יש לי פעם אחת חתום ופעם אחת לא חתום?
30 ת. אז כנראה שפה חתמתי.
- 31
- 32 .67 מעדותה של העדה עולה כי קיבלה הנחייה הנוגעת לתוכנו של זכרון הדברים שהופקד אצל
33 הרשם. לשאלה ממי קיבלה הנחייה כזו השיבה כי היא אינה יודעת ורק ולאחר שביהמ"ש
34 שאל אותה לעניין זה השיבה כי היא חושבת כי קבלה הנחייה - התובע.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 ראו עדותה בעמ' 22 שורות 29-20 :
- 2 ש. זה לא זכרון הדברים שמסומן נ/3?
- 3 ת. אני קיבלתי הנחייה שאני צריכה לתאר את הכל, אני לא מתמצאת בזה זה מה
- 4 שעשיתי.
- 5 ש. ממי קיבלת הנחייה?
- 6 ת. אני לא מתמצאת בעניינים משפטיים בכלל, אוקיי? אני מתמצאת בפסיכיאטריה
- 7 ולא בזה, בימ"ש זה לא בשבילי.
- 8 ש. ממי קיבלת הנחייה?
- 9 ת. לא יודעת.
- 10 ש. ביהמ"ש: ממי יכולת לקבל הנחייה - ? או הילדים?
- 11 ת. בטוח לא. אני חושבת שזה היה . אני לא בטוחה. הוא ביקש שאתאר
- 12 את כל הסיטואציה שם.
- 13
- 14 ובהמשך 23 עמ' שורות 10-9 :
- 15 ש. מי אמר לך?
- 16 ת. אני חושבת , אני לא בטוחה.
- 17
- 18 ובעיקר עמ' 26 שורות 16-הסוף ובהמשך עמ' 27 שורות 9-1 :
- 19 ש. האם לפני שערכת את זכרון הדברים התייעצת עם ? או הילדים?
- 20 ת. הם נתנו לי כיוון כללי ואחר כך הקראתי את זה בטלפון . זה נשמע בסדר ובוזה
- 21 נגמר הסיפור.
- 22 ש. מתי?
- 23 ת. לפני שנסעתי לרשם הירושות.
- 24 ש. התייעצת עם ?
- 25 ת. לא, כתבתי, זה מה שעשיתי תמיד במקצוע שלי והקראתי לו מה שכתבתי.
- 26 ש. מה כוונתך כיוון כללי שאמרת לפני רגע?
- 27 ת. פרטים, איפה היה ומתי נפגשנו בפעם האחרונה, כתבתי את הנקודות האחרונות.
- 28 ש. אמר לך?
- 29 ת. כן, חשב שיהיה חשוב, אחרת הייתי כותבת משפט אחד וגמרנו. אין לי ניסיון
- 30 בדברים האלה.
- 31 ש. ביהמ"ש: למעשה, זכרון הדברים הוא למעשה לא זכרון דברים, זה לא משהו שרשמת
- 32 מיד אלא זאת איזו תרשומת מאוחרת שגם קיבלה אישור של הבן של המנוח?



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

ת"ע 14761-02-14

ת"ע 14768-02-14

ת"ע 14780-02-14

- 1 ת. אני מנהלת יומן לא על הטלפונים האלה והיה לי רשום מתי אני רוצה להיות אצל
 2 יוסי ומתוך זה ידעתי. כ כתב לי היה לי ברור ומיד ישבתי לכתוב ואז יצרת
 3 יקשר עני ושאלתי מה צריך להיות רשום בתצהיר כזה וזה מה שכתבתי.
 4 ש. אבל את אומרת דברים לא נכונים בלשון רפה – כי את ב- 13/08 מספרת את
 5 מה שהמנוח אמר לך ותיעדת בזכרון דברים?
 6 ת. כדי לזכור את הדבר החשוב, אני כבר לא זוכרת. סליחה, אני כן זוכרת. אני רשמתי
 7 רק את המשפט הזה בלבד ולא רשמתי שום דבר יותר. אני חוזרת ואומרת – אני לא
 8 יודעת מה זה תצהיר.
 9

סיכום ביניים:

- 10
 11
 12 .68 לטעמי די בקריסת גרסת העדים הנטענים להיות עדי הצוואה בע"פ והסתירות המהותיות
 13 והרבות בעדותם ובהתנחלותם כדי להביא לדחיית התביעה, שכן וכפי שצינתי בפתח פסק
 14 הדין עדות עדי הצוואה הינה העדות המרכזית ומהותית. לפיכך ובצדק התרכזה הנתבעת
 15 בסיכומיה בעדויות אלה, בעוד התובע חר להתרכז בסיכומיו בניסיון לפגום במהימנות
 16 הנתבעת, ניסיונות אשר לא צלחו ובכל מקרה אין בהם כדי להתגבר על הסתירות המהותיות
 17 וחוסר הסבירות של גרסאות העדים הנטענים להיות עדי הצוואה בע"פ ונוכח הדין ולפיו הנטל
 18 המוגבר להוכיח את התקיימות תנאי ס' 23 לחוק מוטל על כתפיו.
 19 עדויות העדים הנטענים להיות עדים לצוואה בע"פ היו כמפורט לעיל רצופות בסתירות
 20 מהותיות, בלתי סבירות ובלתי מהימנות לחלוטין.
 21
 22 .69 התובע בסיכומי התשובה מטעמו ובניסיון להתמודד עם העולה מסיכומי התובעת באשר
 23 לעדות העדים הנ"ל טוען כי אין בחוק או בפסיקה ציפייה או דרישה שעדי הצוואה יהיו
 24 קרובים למצווה באופן כלשהו. טענה זו של התובע אינה ברורה כלל שכן הנתבעת לא העלתה
 25 בסיכומיה טענה זו. טענותיה של התובעת בעניין זה בסיכומיה כמזכר גם בחקירות מטעמה נגעו
 26 לשאלת מהימנות העדים כמו גם לטענה כי בחירת המנוח לערוך דווקא בפניהם של עדים
 27 אלה, אשר היכרותו עמם הייתה זניחה ושולית - צוואה בע"פ, הינה בלתי סבירה לחלוטין.
 28
 29 .70 טענה נוספת אותה מעלה התובע בסיכומי התשובה מטעמו הינה הטענה כי בניגוד לנטען
 30 בסיכומי הנתבעת אין בחוק או בפסיקה דרישה כי תרשומת בכתב יד היא זו אשר תוגש לרשם.
 31 מוסיף וטוען התובע בסיכומיו "ובמקרה שלנו כאשר עדי הצוואה שניהם מעידים שיצאו
 32 מחדרו של המנוח ורשמו לעצמם על פתק הציווי כדי שלא לשכוח, כאשר הפתק שמצא העד
 33 ושאותו הגיש לביהמ"ש מאשר האותנטיות, ומאוחר יותר ערכו הפתק בתצהיר, אותו
 34 הגישו לרשם הירושה- על כך ייאמר לפנינו זכרון דברים מהימן אותנטי העומד בדרישות



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח' 14768-02-14 ת"ע
14780-02-14 ת"ע

- 1 הדין ולפנינו עדים אשר נהגו בדרך ואחריות ואין במעשיהם שום פגם, נהפוך הוא! (עמ' 3
2 לסיכומי התשובה פסקה חמישית).
- 3 אף טענה זו דינה להידחות כאמור לעיל בית המשפט לא נתן כל אמון בגרסת העדים הנטענים
4 להיות עדי הצוואה לרבות טענתם כי כתבו זכרון דברים בכתב יד מיד עם צאתם מבית
5 החולים וכי זכרון הדברים המודפס שהוגש בסופו של יום משקף את רצון המנוח כפי שהובע
6 בפני העדים.
- 7 המחלוקת בתיק אינה נוגעת לשאלה אם רישום זכרון הדברים, חתימתו והפקדתו נעשו ככל
8 האפשר בסמוך לאחר שניתן לעשותם וכפי שפורש תנאי זה בפסיקה אלא נוגעת לשאלה האם
9 המנוח כיווה את צוואתו בע"פ בפני שני העדים.
- 10
- 11 לפיכך ולטעמי היה מקום לסיים ולחתום את פסק הדין בסיום ניתוח עדויות העדים מר 71.
12 ' והגב' שכן לאחר עדותם של העדים הנטענים להיות עדי הצוואה לא שוכנעתי
13 כלל כי התקיים מעמד של אמירת צוואה בע"פ ע"י המנוח בנוכחות העדים וכן לא שוכנעתי
14 כי אלה רשמו זכרון דברים מפיו של המנוח.
- 15 עם זאת למעלה מן הצורך ומחמת הזהירות בלבד אדרש בקצרה ליתר העדויות והראיות
16 מטעם התובעים, אשר אף בהן כפי שיפורט להלן יש להשמיט את הקרקע מתחת לתביעה.
17 חלק מעדויות אלה מלמד על נטילת חלק של הזוכים בצוואה בע"פ - ילדי המנוח בעריכת
18 זכרון הדברים שהופקד בסופו של יום אצל הרשם, ניסוח תוכנו כמו תיאום בין העדים
19 הנטענים להיות עדי הצוואה.
- 20
- 21 עדות ע' והתובע'
- 22
- 23 72. עדותם של והתובע' אך חיזקו את חוסר האמון ומהימנות של
24 עדויות העדים הנטענים להיות עדי הצוואה כמפורט לעיל ונוספים לאלה. עדויות אלה
25 מלמדות על מעורבות התובע בזכרון הדברים.
- 26
- 27 73. עיון בתיק הפיזי שהועבר מהרשם לענייני ירושה מעלה כי בתיק הרשם מצוי זכרון דברים
28 שהפקיד התובע. זכרון הדברים משתרע על פני 3 עמודים על נייר מכתבים של חברת צמנטק
29 בניה ופיתוח כאשר בעמ' השלישי מתנוססת חתימתו של התובע. על זכרו הדברים לא מופיע
30 התאריך בו נכתב. לזכ"ד צורף מכתב המופנה אל הרשם לענייני ירושה והנושא את התאריך
31 9.9.13 ולפיו: "להלן רצ"ב זכרון הדברים של אבא נפטר ביום 9.9.13. במכתב הנלווה כמו גם על
32 שהעביר לי אותו ביום אבא נפטר ביום 9.9.13. במכתב הנלווה כמו גם על
33 זכרון הדברים כאמור לעיל לא מצויין מתי נכתב זכ"ד ומזהות נייר המכתבים והעט בו נרשמו



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14
ת"ע 14768-02-14
ת"ע 14780-02-14

1 הן זכ"ד והן המכתב המופנה לרשם נראה כי אלה נכתבו ביום 9.9.13. אף בתצהיר עדותו
2 הראשית לא טען התובע כי כתב את זכ"ד מיד או בסמוך לאחר השיחה עם האב המנוח.
3
4 בדיון מיום 13.5.13 עמ' 57 שורות 28-הסוף ובהמשך עמ' 58 שורות שורות 2-1 טען התובע
5 לראשונה כי כתב את זכ"ד הדברים בסמוך ליום 10.8.13 וזאת עפ"י עצת ~~האב המנוח~~
6 "סמוך מאוד לשיחה שהיתה לי עם אבי, שזה היה ב-10.8.13 היה שם למחרת. כפי
7 אמר לי תכנוב, הדברים שלו הלחלו ואני באותו ערב, ישבתי וכתבתי את הדברים. אח"כ
8 כשנתבקשתי להגיש את הזיכרון דברים, זה היה בספטמבר וצירפתי לזה עוד דף מבוא
9 והגשתי את זה לרשם". אדגיש כי אף התובע אינו טוען כי מעמד זה מיום 10.8.11, ביקורו
10 אצל אביו המנוח בבית החולים, היה מעמד של עריכת צוואה אלא מבקש באמצעות זכ"ד
11 הדברים שכתב וכפי הנטען בסיכומי לבסס את הטענה כי זה היה רצון המנוח.
12 בנוסף מעיון בתיק הרשם עולה כי ביום 11.9.13 התייצבה הגב' ~~האב המנוח~~ בפני הרשם לענייני
13 ירושה והפקידה את המסמך הנרצה להיות זכ"ד של המנוח. בתיק מצוי מכתב מקדים הנושא
14 את התאריך 11.9.13 המופנה אל הרשם וכותרתו: "זכרון דברים לצוואת שכיב מרע" ובגוף
15 הרשם נכתב: "מצורף להלן זכרון דברים על צוואה בע"פ כפי שניתנה בנוכחותי ~~האב המנוח~~
16 בתאריך 11.8.13". למכתב מצורף זכרון הדברים המודפס
17 עליו חתומה העדה ואשר אף הוא אינו נושא תאריך.
18 בנוסף לזכ"ד עליו חתומה הגב' ~~האב המנוח~~ מצורף מייל מיום 10.9.13 אשר נשלח אליה ממר
19 ואשר תוכנו הינו כדלקמן:

שלום

22 אני אוכל להגיע לשגרירות ישראל בדרום אפריקה כדי לחתום על התצהיר
23 בפני הקונסול שיאשר שזו חתימתי רק ביום רביעי. בירדתי את מועדי
24 ההגשה ואני לא רוצה שתהיה טעות אז אבקש שתגשי את התצהיר שלך
25 בהקדם וצירפתי גם את התצהיר שלי לשם הסדר הטוב.
26 בתודה מראש ~~האב המנוח~~

27
28 על דף המייל מופיע האמור להלן בכתב ידה ובחתימתה של הגב' גוזף:

30 "אני ~~האב המנוח~~ הייתי עם ~~האב המנוח~~ באותו יום ואותה שעה אצל
31 המנוח ~~האב המנוח~~ (הטעות במקור י.א.) עודד חיי בדרום אפריקה,
32 מכתבו מצ"ב והיום הוא יחתום בשגרירות ישראל בדרום אפריקה.
33 במכתב של כל אחד מאתנו מפורטת כל הפגישה בינינו ובין המנוח".
34 כן צורף נוסח זכ"ד שלי ~~האב המנוח~~ / ~~האב המנוח~~ כשהוא אינו חתום על ידו".



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1
 2 74. מחקירתו של עולה כי ביום 10.9.13 וכשהוא כבר מלווה בייעוץ משפטי של
 3 מייל לנתבעת ובו הודיע לנתבעת על קיומה של צוואה בע"פ וכך באו לידי ביטוי הדברים
 4 בחקירתו בדיון מיום 13.5.13 עמ' 46 שורות 21- הסוף ובהמשך עמ' 47 שורות 5-1:
 5 ש. אני אומרת שביום 10.09.13 אתה כותב לה: "שלום אני רוצה שתדעי שיש
 6 צוואה חדשה יותר מאשר זו ששלחת לי..." אם אתה מספר לי שאתם ביום 28.08
 7 אתם מסדרים, סוגרים עניינים.... למה אתה מעדכן אותה שבועיים לאחר מכן שיש
 8 צוואה?
 9 ת. את מבלבלת. אשמח להבהיר את העניין. יש הבדל בין ציווי האחרון ביום 10.08.13
 10 בפניי, שהיה בעצם הציווי של אבא אלינו הילדים שלו לבין העובדה שלאחר
 11 שאנחנו הגענו לייעוץ משפטי, הבנו שדווקא הביקור של אצל אבא
 12 בבה"ח הוא הוא מסמך משפטי מחייב ובעצת עורכי הדין שלי, התבקשנו לעדכן את
 13 על קיומה של צוואה ואם היה ספק שהסיכום הזה הוא לא צוואה שהדברים
 14 שעלו הוא לא צוואה, שהיא תדע שיש צוואה רשמית בארץ. זה הנחייה מדויקת
 15 שקיבלתי בדיוק מה לכתוב מעורכי הדין.
 16 ש. כלומר ביום 10.09 אתה כבר מיוצג ומקבל ייעוץ משפטי?
 17 ת. לא מדויק. קיבלנו ייעוץ. ייצוג טרם קיבלנו. בימים האלה אחרי ששלחה לנו את
 18 הצוואה הישנה והיו עוד דברים, ניסינו להתקשר אליה הרבה פעמים, באותם
 19 הימים סביב 10.09 כן הגענו למצב שאנחנו מיוצגים בצורה כזו או אחרת ע"י עורכת
 20 הדין.
 21 ש. האם עורכת הדין קנבל היא זו שהכתיבה לך את הודעת המייל הזה?
 22 ת. כן.
 23
 24 הנה כי כן יום לאחר המועד שבו הופקד זכרון של התובע, אצל הרשם לענייני
 25 ירושה 9.9.13, שלח ביום 10.9.13 מייל לנתבעת בו הודיע לה כי יש צוואה בע"פ
 26 של המנוח. יודגש לעניין זה כי חליפת המיילים בין לנתבעת בצרוף תרגום שלהם
 27 צורפו כנספח ג' לתצהירו של התובע. סי' 31 לתצהיר עדותו הראשית של
 28 התובע וסי' 26 לתצהיר עדותו הראשית ש באותו היום שולח
 29 מייל לגבי יום למחרת 11.9.13 מתחילת הגבי אפקידה זכרון דברים
 30 מודפס אצל הרשם. סדר האירועים הנ"ל, מועדם וצמידותם מעורר תהיות וספקות כבדים
 31 ונראה כי אלה אינם מקריים. נראה כי לאחר שהנתבעת העבירה במייל מיום 1/9/13 לגל
 32 את צוואת המנוח, שולח אליה מייל שתוכנו: היקרה האם זו הצוואה
 33 הישראלית האחרונה של שיש לך? ומה עם הצוואה של ? יש לך משהו
 34 כזה? או אז וביום 10.9.13 שולחי לנתבעת מייל "אני רוצה שתדעי, שבישראל ישנה



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 אח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 צוואה של **א** שהיא הרבה יותר חדשה מאשר זו ששלחת לי". ממועד זה כך נראה
 2 "התגלגל" ונולד לו הרעיון של צוואת שכ"ב מרע כדרך להתגבר ולקוף את הצוואות בהן אוזות
 3 הנתבעת לטובתה. התרשמות זו בדבר המועד בו החל להירקם הרעיון של צוואת שכ"ב מרע
 4 מקבלת חיזוק זה מעדויות עדי הצוואה אשר הייתה בלתי אמינה ובלתי סבירה לחלוטין.
 5 כאמור העז **א** הצהיר בסעיף 8 לתצהיר עדותו הראשית "לאחר המפגש דיברתי
 6 עם **א** ועדכנתי אותו על דברי המנוח במפגש בבית החולים. סיפרת שתיעדתי את
 7 ציוויו של המנוח בתצהיר ליתר ביטחון בכתב יד ובהגיעי לדרום אפריקה אני אדפיס ואשלח
 8 לו זאת עקב הזמן הקצר שנשאר לי להיות בארץ". עפ"י ס' 8 לתצהיר עדותה הראשית של
 9 יומיים לאחר הביקור בבית החולים בעת שביקרה את גרושתו של המנוח הגב' נעמי
 10 בביתה פגשה בבנו של המנוח, התובע מר **א** "בשלב מסוים לקחתי
 11 את **א** הצידה וסיפרתי לו על הביקור בבית החולים ועל מה שאמר לי המנוח. סיפרתי
 12 שתיעדתי דבריו של המנוח בזיכרון דברים ואמרתי לו שידע שזה אצלי. העתק מזיכרון
 13 הדברים מצ"ב כנספח א' לתצהירי זה". בנסיבות אלה מצופה היה מהתובע אשר ידע בזמן
 14 אמת 11.8.13 ממר **א** על זכרון הדברים שזה ערך זה בכתב יד ויומיים בלבד לאחר מכן
 15 על זכרון הדברים בכתב יד שערכה ושמרה **א** לטענתה וככל שהיה אמת בדבר לדאוג
 16 לקבל את זיכרון הדברים שערך כל עד בזמן אמת ולא להמתין לעריכתם והגשתם רק ביום
 17 11/9/13, לאחר שהנתבעת שלחה **א** את צוואות המנוח ולאחר שזה רק ביום 10.9.13 שולח
 18 לה מייל סתמי בו הוא מודיע לה על צוואה מאוחרת של המנוח ללא כל פרטים מינימאליים
 19 נוספים כמו אופן עריכת הצוואה ומועדה - כל אלה כאמור מעוררים תהיות כבדות.
 20
 21 ככל שגותר ספק לאחר חקירת העדים הנטענים להיות העדים לצוואה בע"פ של המנוח
 22 וחקירי **א** אחד הזוכים עפ"י אותה "צוואה בע"פ" בדבר מעורבות והכוונה של
 23 התובע מר **א** הרי שחקירתו של התובע מלמדת על קיומה של תקשורת, מתן
 24 הכוונה, הוראות והתייעצות בין עדי הצוואה והתובע וכך באו לידי ביטוי הדברים בחקירתו
 25 של התובע בדיון מיום 13.5.13 עמ' 53 כולו וכן עמ' 54 שורות 6-1.
 26 ש. מי הנחה את **א** לכתוב זכרון דברים?
 27 ת. למיטב הבנתי, זכרוני פעלה על פי צו מצפונה והבנתה וכתבה את הדברים
 28 שכתבה כפי ששמעה אותם וכפי שהבינה אותם בלשונה, מפי אבי ז"ל.
 29 ש. אולי אדוני לא הבין את השאלה. האם אתה זה שאמרת לגב' **א** תכתבי את
 30 הדברים על הכתב?
 31 ת. כפי שעניתי גם בפעם הראשונה, כתבה את מה שהיא כתבה עמ"י צו מצפונה
 32 והבנתה עם ציטוט ישיר של דברי אבי המנוח כפי ששמעה מעדות ראשונית.
 33 ש. שאלתי שאלה מאוד פשוטה, לא על צו מצפונה והבנתה. שאלתי אם אתה אמרת לה
 34 לעלות את זה על הכתב?



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 ת. פעלה על פי צו מצפונה את הדברים שכתבה. (חוזר על הדברים). היא רשמה
 2 את הדברים זמן קצר לאחר שמעה.
 3 ש. אז אתה לא אמרת לה לכתוב את זה?
 4 לשאלת ביהמ"ש, האם אמרת או לא אמרת?
 5 ת. את מה שכתבה כשיצאה משם, בכתב ידה, לא אמרתי לה לכתוב.
 6 ש. ראיתם את זה?
 7 ת. לא ראיתי שום דבר ממה שהגישה. אני רק יודע שהיא כתבה בכתב ידה ואח"כ
 8 כשהיא העלתה את זה בצורה מסודרת על הכתב, היא התקשרה אליי וביקשה
 9 הכוונה כללית מה צריך להיות בכזה דבר ואמרתי לה בסך הכל שום דבר ענייני אלא
 10 שתפרט מה שהיה ותציג מה שהיה. זה הכל. כשהיא סיימה לכתוב שאלה אם זה
 11 בסדר ואני אמרתי שאני לא מתערב בתוכן. זה כל מה שהיה והיא הגישה את זה.
 12 ש. אמרת שצריך לכתוב תצהיר?
 13 ת. אני לא חושב שאמרתי לה דבר כזה, היא ידעה את זה מעצמה.
 14 ש. אומרת לפרוטוקול שמאיפה לה לדעת דברים כאלה?
 15 ת. נכון היא התייעצה.
 16 ש. היא התייעצה איתך?
 17 ת. אותי היא רק שאלה מה צריך להופיע ואמרתי לה מה שהיא שמעה, מתי, תיאור
 18 כללי, מבלי להתייחס לתוכן הדברים.
 19 ש. אם אומרת שהיא, עד כמה שהיא זוכרת, שאתה זה שהנחת אותה זה לא נכון?
 20 ת. לא הנחתי אף אחד. מי שהתייעץ איתי קיבל תשובה.
 21 ש. מאין הקשר בין / האם אתה זה שנתן את הכתובת מייל? האם אתה
 22 המקשר?
 23 ת. למיטב זכרוני נתן לה את המייל.
 24 ש. אכן. יד בביהמ"ש ואומר שהוא חושב שזה אתה נתת, הוא טועה?
 25 ת. למיטב ידיעתי, הוא לא זכר.
 26
 27 עדותו של התובע בעניין זה הייתה מתחמקת ומתפתלת. לעניין זה יודגש כי אף התובע הודה
 28 בחקירתו כי במועד הגשת זכרון הדברים אצל הרשם 9.9.13 היה כבר מיוצג.
 29 הנה כי כן ופרט לעובדה כי מעדויות עדי הצוואה לא שוכנעתי כי המנוח ערך בפניהם צוואה
 30 בע"פ ולא שוכנעתי כי אלה רשמו זכרון דברים בזמן אמת, עולה כי התובע היה מעורב בעריכת
 31 זיכרון הדברים, שלט ופיקח על עריכתם והפקדתם כל זאת כשהתובע מיוצג, וכך גם הא.
 32 היה מעורב בעניינים אלה.
 33
 34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האמטורפוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 עדויות ה
- 2
- 3 76. עדויות נוספות שהובאו ע"י התובע היו בלתי רלוונטיות ואין בהן כדי לתמוך בתביעה ובוודאי
 4 שאין בהם כדי לשנות מהתוצאה אליה הגעתי.
- 5 עדות הג' א' הייתה רלוונטית כלל לצורך הכרעה בתובענה שלפניי.
- 6 עדותו של ג' נועדה לשלול את טענת הנתבעת כי היא ובתה לא משו
 7 ממיטתו של המנוח ולפיכך לא ייתכן כי עדי התביעה ביקרו אותו. טענה זו אף אם הוכחה אין
 8 בה כאמור כדי לרפא ולכפר על הסתירות, חוסר המהימנות והאמינות שנפלו בעדותם של
 9 העדים הנטענים להיות העדים לצוואה בעי"פ של המנוח ואין בא לרפא את המעורבות
 10 וההכוננה של התובע את עדי הצוואה בעריכת זכרון הדברים. לעניין זה אציין כי לא ברורה
 11 טרוניית התובע בסיכומיו המשלימים ס' 23 ולפיה "בניגוד לחקירות אחרות, ביהמ"ש הנכבד
 12 נמנע אף הוא מלשאל את שאלות".
- 13
- 14 עדותו
- 15
- 16 77. עדותו של הע"מ המתגורר הייתה אף היא בלתי רלוונטית לצורך הכרעה
 17 בתובענה. חעד הגיש הצהרה לפיה המנוח מסר לו כי ברצונו שרכושו יחולק לאחר מותו בצורה
 18 שווה בין ארבעת ילדיו. בחקירתו מיום 11.10.13 אשר נערכה באמצעות וידאו קונפרנס
 19 התברר כי אותה הצהרה של המנוח הייתה בשנת 2010 או 2011: "זה היה מזמן ב-2010 או
 20 2011, הוא היה חולה בסרטן..." (פרוטוקול הדיון מיום 11.10.13 עמ' 50 שורות 25-28).
 21 עוד ראו לעניין זה עדותו בעמ' 53 שורות 11-3:
- 22 ש. ביהמ"ש: מהחקירה שלך ומהתצהיר עולה שהשיחה שאתה טוען התקיימה ב- 2010 או
 23 ב- 2011?
- 24 ת. אני לא זוכר אם זה היה ב- 2010 או ב- 2011 אבל זה היה אחרי הביקור הראשון
 25 שלי בביה"ח בישראל (צ.ל שלו י.א.).
- 26 ש. ביהמ"ש: האם אחרי הביקור הזה ועד לפטירת המנוח ב- 2013 המנוח דיבר איתך שוב
 27 על העניינים האלה?
- 28 ת. לא.
- 29 ש. ביהמ"ש: האם המנוח דיבר איתך אי פעם על צוואה שהוא עשה או מתכוון לעשות?
- 30 ת. לא, מעולם לא דיברנו על זה.
- 31
- 32 ובהמשך בעמ' 54 שורות 4-7 ובמענה לשאלות ב"כ הנתבע השיב כי הפעם היחידה והאחרונה
 33 שדיבר עם המנוח בקשר לרכושו הייתה ב-25/1/11.
- 34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ/ האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 המנוח נפטר כאמור ביום 22.8.13 למעלה משנתיים וחצי לאחר קיומה של אותה שיחה ביום
 2 25.1.13 ובאותו פרק זמן ארוך שחלף עמדה בפניו האפשרות לערוך צוואה חדשה ככל שחפץ
 3 בכך. אין המדובר בשיחה אשר נערכה בין העד והמנוח בסמוך לפטירתו.
 4
 5

עדות בני הזוג א

- 6
 7 78. בפתח הדין בעדותם של בני הזוג אדגיש כי עדותם של אלה נולדה בשלב מתקדם
 8 מאוד של ההליך ולאחר ששלב הבאת העדויות מטעם התובע הסתיים למעשה.
 9 ביום 2.9.15 הגיש התובע בקשה להגשת ראיות הזמה במסגרתה ביקש לצרף תצהירים של בני
 10 הזוג. לטענת התובע בבקשתו, מסי' ימים קודם לדיון ההוכחות, נודע
 11 למבקש באמצעות אחיו - במפתיע, כי זוג חברים של המנוח
 12 ביקרו יחדיו את המנוח בביה"ח טרם נפטר, בביקור שארך למעלה משעה וחצי
 13 ובכל זמן הביקור היו לבדם עם המנוח ללא שהבחינו במשיבה ו/או בתה. לטענת המבקש יש
 14 בכך כדי לסתור את הגרסה הראשונה והשנייה של המשיבה ובתה ולפיה שהו כל העת (24/7)
 15 לידת מיטת המנוח (ס' 4) לבקשה. בסעיף 5 לבקשה נטען כי "העדים החדשים מעידים כי
 16 המנוח פירט להם מה רוצה שיעשה ברכושו לאחר מותו זאת בדיוק כפי שהודה לעדי
 17 הצוואה".
 18
 19 79. כאמור לעיל בהחלטתי מיום 7.10.15 דחייתי הבקשה, עם זאת ביום 26.1.16 ובעקבות החלטת
 20 בית המשפט המחוזי במסגרת רמ"ש 18029-11-15 ובהחלטה נוספת מיום 12.1.16 אפשרתי
 21 העדת העדים לאחר שהוריתי כי אלה יגישו תצהיר מקדים בכתב. עוד אדגיש לענין זה כי
 22 בדיון מיום 13.7.16 במהלך חקירתה נשאלה הנתבעת באשר לביקור בני הזוג א את
 23 המנוח בבית החולים. יום לפני כן ביום 12.7.15 התקבל כאמור תצהירו של מר
 24 ובמצורף לו מסמך הנחזה להיות זכה"ד שנערך בזמן אמת וזמן קצר קודם לכן ביום 8.6.15
 25 הגיש התובע בקשה להגשת עדות הזמה ולזימון לעדות את אלה. כל אלה
 26 ובמצטבר ובפרט נוכח השלב המתקדם של ההליך בו הוגשו מחייבים בחינה זהירה וקפדנית
 27 של ראיות ועדויות אלה.
 28
 29 80. ביום 10.2.16 הוגשו התצהירים של בני הזוג א וביום 3.4.16 נחקרו אלה על
 30 תצהיריהם.
 31 לטענת העדים בתצהיר שהוגש מטעמם בעת שהגב' א ביקרה את
 32 וישבה עמה ועם א חצר ביתה שמעה על ההליכים המתנהלים מול הנתבעת באשר
 33 לעובון המנוח ובמסגרתם טענתה של הנתבעת כי הייתה צמודה למנוח כל הזמן שהיה מאושפז
 34 בבילינסון במחלקה האונקולוגית. באותה הזדמנות סיפרה הגר א כי בני הזוג ביקרו



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 את המנוח בבית החולים ושהו בחדר למשך למעלה משעה וחצי. עפ"י הנטען בתצהיר רוב
 2 השיחה דיבר המנוח אשר היה מאוד חיוני בשיח. השיחה נסובה על ענייני בריאות ועל הילדים.
 3 "כן סיפר לי באריכות שהפתיעה אותי על כל נכסיו בארץ ובעולם" (ס' 17 לתצהירו של
 4 אורי ס' 13 לתצהירה של אווה). כמו כן סיפר לי כמה שילדי עזרו לו
 5 בהתמודדות במחלת הסרטן. הוא סיפר כמה הוא גאה בהם ושרוצה שתהיה חלוקה שווה
 6 ברכוש שלו בין כל הילדים לאחר שימות" (ס' 18 לתצהירו של אורי ס' 14 לתצהירה של
 7 בני הזוג הצהירו כי הם מכירים את המנוח וזוגתו דאז. עוד משנת 1978 ומאז שמרו על
 8 קשר חברי אשר נשמר לאורך שנים.
 9
 10 .81 כבר בפתח הדברים אציין כי נוכח האמור בסעיף 17 לסיכומים המשלימים שהוגשו מטעם
 11 התובע משקלה של עדות זו לצורך הכרעה בתובענה הינו נמוך. בסעיף 17 לסיכומים
 12 המשלימים נטען כדלקמן:
 13 "ישנה אבחנה ברורה בין העדים כאן ובין עדי הצוואה.
 14 עד הצוואה הונחו על ידי המנוח באופן ברור כי הוא מעביר להם ציווי
 15 האחרון, ולא בכדי רשמו הדברים על הנייר אותו הגישו לבסוף לרשם
 16 הידושות.
 17 אולם אצל הזוג מצב הדברים שונה. העדים התעקשו בחקירה
 18 כי המנוח רק שוחח עמם על רצונו האחרון ועל נכסיו, אולם השיחה לא
 19 הבשילה כדי הוראה בפועל או סוג אחר של בקשה מפורשת(פרוט' עמ' 23
 20 שורות 25-27 וכן עמ' 24 שורות 1-5)"(ההדגשה במקור, עוד אדגיש כי
 21 בפרוטוקול המוקלט אשר נשתל במערכת הנט מס' העמודים שונה
 22 וההפניות בפסק הדין יהיו בהתאם לפרוטוקול שבמערכת י א).
 23
 24 כאמור עדות עדים אלה נועדה עפ"י טענת התובע על מנת לעמוד על רצונו ואומד דעתו של
 25 המנוח ולחזק את הטענה כי תוכן הצוואה של שכיב טרע אכן משקף את רצונו האמיתי של
 26 המנוח ובכך לחזק את מהימנות עדי הצוואה הנטענת. משכך עדות זו מוגבלת למטרה זו בלבד
 27 ואין בה לגרוע או להוסיף על כל הקביעות של בית המשפט ביחס לעדות עדי הצוואה בע"פ
 28 והמעמד הנטען להיות מעמד עריכת הצוואה כאמור בפסק דין זה כמו גם מעורבות התובע
 29 בעריכת זכה"ד והגשתו. לפיכך בית המשפט אף אינו נדרש לניתוח העדויות לגופן.
 30
 31 .82 עם זאת ולגופו של עניין אף העדות של עדים אלה לא הייתה אמינה או מהימנה עליי. ראשית
 32 בעוד מר' טען בפתח עדותו כי את תצהירו ערך לבד בבית וכי מסרו לעורכי הדין
 33 תצהיר כתוב אשר נערך במשרד, טענה אשתו כי התצהיר הוכן באותן היום בו נחתם במשרד



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 האח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 עוה"ד (עמ' 47 שורות 20-17, עמ' 48 שורות 8-1 ועמ' 67 שורות 21-19 ובהמשך עמ' 68
 2 שורות 15-1).
 3
 4 בעוד מר' מעיד "כשאני הייתי לא היתה. היתה רק מסיכת חמצן, שלא היתה
 5 מחוברת כשאנחנו היינו בביקור" (עמ' 56 שורה 21 ובהמשך עמ' 57 שורה 1) העידה אשתו
 6 "הוא היה מחובר לסירוגין לחמצן, למסיכת חמצן, לפי הצורך שלו" (עמ' 74 שורות 6-7 וכן
 7 שורות 21 ובהמשך עמ' 75 שורה 1).
 8
 9 במהלך עדותו הרבה העד לטעון כי הוא אינו זוכר: "יש לי בעיה של זיכרון" (עמ' 48 שורה .83
 10 10), "אני אפילו לא יודע איך קוראים לה" (עמ' 49 שורה 1), "אני לא יודע מה שם הילדים
 11 שלי" (עמ' 49 שורה 8), "כן. יש לי בעיית זיכרון של שמות" (עמ' 49 שורה 10), "אמרת שיש
 12 לי בעיית שמות, לא בעיה של זיכרון" (עמ' 49 שורה 12), "אמרת לי, תאריכים אני מאוד
 13 מאוד חלש" (עמ' 50 שורה 16). מנגד כאשר נשאל על סעיף 15 לתצהירו בה תאר הפלגה
 14 משותפת עם המנוח אשר מעדותו הוברר כי ארעה לפני כ-25 שנה השיב: "אני זוכר את זה
 15 כמו אתמול". בנסיבות אלה מתעורר קושי במתן משקל לתצהירו ולעדונו של העד.
 16
 17 יתר על כן והוא העיקר, גרסת העדים בדבר ביקור אשר אך למעלה משעה וחצי בו שהה .84
 18 המנוח בחדרו לבד ובמסגרתו חשף בפניהם את כל רכושו, את רצונו מה שיעשה ברכושו ודיבר
 19 רבות, אינה מתיישבת עם התיאור הפיזי של המנוח כמו גם ובעיקר עם אישיותו כפי
 20 שהצטיירה משמיעת העדויות.
 21
 22 כאמור לעיל המנוח התגורר שנים ארוכות ובתקופה זו העיד העד כי "לא היה לי
 23 שום קשר איתו בתקופה שהוא חי בתו"ל", "לא היה שום קשר" (עמ' 53 שורות 18 ו-20).
 24 יתר על כן העד העיד כי הקשר בינו לבין המנוח היה על רק העיסוק בתחומים קרובים וכן
 25 באו לידי ביטוי הדברים בעמ' 52 שורות 13-15:
 26 "תמיד המפגשים היו בסירות, תמיד היו על רקע טכני, על חלקים, שוב פעם, אני הבאתי לו
 27 לשם חלקים כדי לבנות את הסירה. המפגשים לא היו ארוכים מדי כי זה היה באמצע היום
 28 ואני עובד".
 29
 30 ובעמ' 54 שורות 12-11:
 31 "אני לא נכנס למרטים כאלה. היה אדם מאוד דיסקרטי. אנחנו היינו מדברים אך ורק
 32 על הדברים שאנחנו בינינו התעניינו".
 33
 34 ובהמשך עמ' 58 שורות 21-19 ועמ' 59 שורות 5-1:



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 ת. עוד פעם, החברות שלנו היתה מאוד קונקרטי. היא לא היתה, הוא לא
 2 אדם שאפשר היה לדבר איתו על דא ועל מה ועל כל העולם. גם כן
 3 כשביקרתי אותו בקישון, ביקרתי אותו עם עובדים שלי. הוא לא נתן
 4 לעובדים שלי להתקרב לסירה. הוא אמר להם – אתם תעבדו פה, אני
 5 התקרבתי לסירה ושמה שוחחנו. נתתי לו את החלקים, דיברתי איתו. הוא
 6 היה מאוד מאוד, איך לקרוא לזה?
 7 ש. שומר על פרטיות?
 8 ת. שומר מאוד על פרטיות.
 9
 10 .85 לעניין זה אוסיף ואדגיש כי הגב' העידה כי חברותה עם המנוח התמצתה בהיותו
 11 של זה חבר של בעלה ואשר כאמור לעיל אף את החברות של העד עם המנוח נכון יחא יותר
 12 להגדיר כהיכרות ולא כחברות. ראה עדות העדה בעמ' 70 שורות 14-20 :
 13 ש. אז ב-30 השנים שחלפו את יותר חברה של , אמת?
 14 ת. כן.
 15 ש. איזה קשר יש לך עם המנוח?
 16 ת. הוא חבר של בעלי. בדרך כלל : יאני הולכים ביחד לכל מקום. הוא חבר
 17 של .
 18 ש. הוא חבר של : אבל לך אין שום קשר ישיר עם המנוח?
 19 ת. רק בתור אשתו ש וגם היינו חברים לפני שהם התגרשו.
 20
 21 עוד ראה לעניין זה עמ' 73 שורות 4-7.
 22
 23 .86 בנסיבות אלה נוכח תיאור מצבו הפיזי של המנוח, תאורו כאדם דיסקרטי השומר בקנאות על
 24 פרטיותו, הקשר הרופף של המנוח עם מו : ואשר לטענתו ובלשונו של זה היה
 25 קונקרטי וטכני והקשר עם הגב' אשר התמצה בהיותה אשתו של
 26 הטענה- כי המנוח היה "מאוד חיוני בשיח" (ס' 17 ו-13 בהתאמה בתצהירי העדים) במפגש
 27 אשר ערך למועלה משעה וחצי בו פרט את כל רכושו ומה רצונו שיעשה ברכושו הינה בלתי
 28 סבירה בעיני. טענה זו גם אינה מתיישבת עם מצבו הפיזי של המנוח ובעיקר עם תיאור
 29 אישיותו "כדמות של אדם סגור השומר במאוד על פרטיותו" (ראו ס' 11 לסיכומים
 30 המשלימים מטעם התובע). לאלה וכאמור לעיל מצטרפת הסתירה בעדויות העדים באשר
 31 לאופן בו נערך תצהירם, סתירה אשר נוכח המועד הסמוך של מתן התצהיר והעדויות, עיתוי
 32 הגשתה – יש ליתן לה משקל מוגבר בבחינת המהימנות של העדות.
 33
 34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 : א'ח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב וא'ח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

עדויות הנתבעת:

- 1
 2
 3 .87 עדויות הנתבעת ובנותיה התמקדו בעיקרן במערכת היחסים הזוגית שהייתה בין המנוח
 4 לנתבעת, ידיעת בנותיה של הנתבעת אודות מערכת היחסים והיותן בנותיו של המנוח.
 5 עדותה של הנתבעת ובנותיה בעניין זה לא נסתרו. הנתבעת צרפה לתצהיר עדותה הראשית
 6 שלל תמונות המעידות על קשר זוגי בינה לבין המנוח **נספח ב'** לתצהיר העדות הראשית. טענה
 7 זו של הנתבעת מצאה חיזוק ממשי בתצהירי העדים מטעמה של הנתבעת, הגב' ~~_____~~
 8 ~~_____~~, אשר עדותם
 9 בעניין זה לא נסתרה ומהן עלה כי אלה ראו במנוח ובנתבעת בני זוג לכל דבר ועניין וכי כך
 10 נהגו המנוח והנתבעת כלפי חוץ.
 11
 12 בעניין זה אדיש כי עפ"י החלטתי מיום 4.1.16 ולאחר שבנותיה של הנתבעת אשר הינן בגירות
 13 עמדו על בקשתן לעריכת בדיקת רקמות ולאחר שנתקבלה עמדת פמת"א ודיווח יחידת הסיוע
 14 מיום 1.12.15 למיו הוסבר למבקשות ההשלכות של ביצוע הבדיקה ותוצאותיה ניתן על ידי
 15 צו לביצוע בדיקת רקמות כמבוקש.
 16 התובע הגיש עוד ביום 14.2.16 בקשת רשות ערעור על ההחלטה (רמ"ש 29465-02-16). מעיון
 17 במערכת נט המשפט עולה כי הבקשה טרם נדונה וטרם נתנה בה כל החלטה.
 18
 19 .88 חקירת הנתבעת ובתה עסקו ארוכות בשאלה האם הנתבעת ובתה שהו בסמיכות למיטת
 20 המנוח ברציפות 24/7 ובעניין זה אף ראה התובע לנכון לייחד מלל רב בסיכומיו. בנסיבות
 21 העניין אינני נדרש כלל להכריע בטענה זו. אף אם אקבל את טענת התובע כי הנתבעת ובתה
 22 לא שהו ברציפות עם המנוח והיו פרקי זמן כאלה ואחרים בהם שהה המנוח לבד, אין בכך כדי
 23 לשנות מהתוצאה אליה הגעתי שכן אין בכך כדי לרפא את אותם פגמים וכשלים מהותיים
 24 בעדות העדים לצוואת שכיב מרע כפי שפורטו לעיל בהרחבה ומעורבות התובע בעריכת זכה"ד
 25 שהופקד בסופו של יום אצל הרשם לענייני ירושה.
 26
 27 .89 עוד אציין כי לא מצאתי כל ממש בטענות התובע בסיכומיו באשר להתנהלות הנתבעת וקו
 28 הגנתה. בצדק התרכזה התובעת בסיכומיה בהפרכת גרסת העדים הנטענים להיות עדי
 29 הצוואה, לסתירות וחוסר הסבירות של גרסתם כמו גם למעורבותם של התובע ~~_____~~ בזכרון
 30 הדברים. בכל הכבוד לטענות התובע זהו לב לבו של התיק וחנטל הכבד בעניין זה עפ"י
 31 הפסיקה מוטל על כתפי התובע. העובדה כי התובע נאלץ להביא עדויות ולייחד חלק ניכר
 32 מסיכומיו להוכחת הטענה כי לעדי הצוואה הייתה הזדמנות לשהות לבד במחיצת המנוח אך
 33 מוכיחה את הקשיים והכשלים הרבים עמם על התובע להתמודד נוכח הסתירות בעדויות
 34 וחוסר סבירותן של העדויות.



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"י ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

ת"ע 14761-02-14

ת"ע 14768-02-14

ת"ע 14780-02-14

- 1
- 2 .90 טענות התובע בסיכומיו כי הנתבעת לא הוכיחה כי המנוח והנתבעת היו ידועים בציבור כבני
- 3 זוג ונזנחה בסיכומיה, דינה להידחות ולעניין זה אפנה לאמור בסעיף 87 לעיל.
- 4
- 5 .91 לטענת התובע בסיכומיו הנתבעת אינה מסבירה את הצורך בעריכת בירור גנטי והכרעה
- 6 בשאלת האבהות של המנוח ועל בנותיה של הנתבעת לבין ההלך של קיום קיום הצוואה?
- 7 ומדוע הועלתה שאלת האבהות רק לאחר שהמנוח נפטר! כן טוען התובע כי הנתבעת לא
- 8 מתמודדת עם הטענה כי בכל מסמך מופיע כי בנותיה של הנתבעת הינן בנותיו של אדם אחר
- 9 ולא של המנוח.
- 10 לטעמי טוב היה אם טענות אלה לא היו נטענות כלל ויש בהן אף מידה לא מבוססת של חוסר
- 11 תום לב של ממש
- 12 לעניין זה די להפנות לפרק של אקדמת מילין ס' ג לסיכומי הנתבעת ע"מ להבין את ההקשר:
- 13 **"כשל נוסף ואקוטי בעדויות העדים לצוואה בע"פ נובע מן הטענה כי**
- 14 **המנוח אמר להם (לשיטתם) כי הוא מבקש לחלק את ירושתו שווה בשווה**
- 15 **בין כל ארבעת ילדיו, דא עקא שלמנוח שישה ילדים (שאודות שניים מהם**
- 16 **לא ידעו אותם עדים ומכאן עדותם המגמתית) שאז וככל שכלל נותרו**
- 17 **שרידי אמת באותן עדויות, הרי שיש באמור בכדי להשמיט את הקרקע**
- 18 **באופן סופי ומוחלט תחת אותו זכרון דברים אומלל ותחת הטענה של**
- 19 **צוואת שכיב מרע. לא נותר אלא להביע צער על עדויות אומללות אלו ועל**
- 20 **היגררות העדים לאי אמירת אמת מתוך שיקולים זרים וניסיון לשלול את**
- 21 **צוואתו הכתובה, האחרונה והנכונה של המנוח."**
- 22
- 23 מטרת קו ההגנה של הנתבעת אשר התמקד בעניין הקשר הזוגי בינה לבין המנוח וכי בנותיה
- 24 הינן בנותיו של המנוח הינו ברור. ראשית יש בקשר הזוגי שבין המנוח והנתבעת כדי להסביר
- 25 את העדפתו של המנוח את הנתבעת כבת זוגו על ילדיו האחרים בצוואות בכתב שערך ביום
- 26 30.8.06 וביום 26.5.09. שנית יש בטענה זו כדי להפריך לשיטת הנתבעת את טענות עדי
- 27 הצוואה והעדויות האחרות מטעם התובע שהמנוח ציווה שכל רכושו יחולק בין ארבעת ילדיו
- 28 בחלקים שווים שכן המנוח ידע כי יש לו 6 ילדים ולא 4 ילדים.
- 29
- 30 התובע אשר הגיש בר"ע על ההחלטה לעריכת בדיקת רקמות אשר עפ"י הפסיקה הינה דרך
- 31 המלך ובגדר דרך מדעית להכרעה בשאלת האבהות בטענה של הגנה על כבוד המנוח מספק
- 32 בעצמו את התשובה מדוע לא עלה עניין זה עד למועד פטירת המנוח ועד למועד בו העלה התובע
- 33 הטענה לצוואת שכיב מרע.
- 34



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

1 ברור כי נוכח היותה של מערכת היחסים בין המנוח והנתבעת בגדר גילוי עריות, בקשו המנוח
 2 והנתבעת לשמור עניין זה בסוד. בכך יש להסביר את התנהלות הנתבעת בהליכים בבית משפט
 3 זה למול ההליכים בבית המשפט נוכח רגישות העניין והשלכותיו נמנעה הנתבעת
 4 מלהעלות עניין זה בתחילה, עם זאת וכפי שהעידה משכפה עליו התובע הליך זה נאלצה לחשוף
 5 מידע זה רגיש וקשה זה, ראו עדות הנתבעת בעמ' 84 משנשאלה לעניין זה שורה 4 : "אני
 6 רוצה. נגד שקר מה שאתם עושים" ובשורה 11 : "אני לא יודעת מה היה הרצון שלו אם היה
 7 רואה מה הם עושים".

8
 9 כך גם ברור כי ע"מ לשמור על הסוד נמנע המנוח מלהתייחס לנתבעת כבת זוג ולבנותיה
 10 כבנותין בצוואות שערך.

11
 12 כמו כן דין טענת התובע בסיכומיו באשר להשפעה בלתי הוגנת או תלות אשר הועלתה .92
 13 לראשונה בשלב הסיכומים להידחות. טענה זו נטענה כאמור לראשונה בשלב הסיכומים ודי
 14 בכך ע"מ להביא לדחייתה. לעניין זה אדגיש כי בתגובתו של התובע להתנגדות שהגישה
 15 הנתבעת, הייתה טענתו היחידה כנגד הצוואות בהן אוחת הנתבעת הינה כי אלה בוטלו ע"י
 16 המנוח בצוואה האחרונה שערך בע"פ. התובע לא העלה כל טענה לגופו של עניין ואו כל עילת
 17 התנגדות לצוואות אלה, פרט לקיומה של צוואה מאוחרת בע"פ.

18
 19 אף לגופו של עניין לא ברור כיצד טענה זו משרתת את התובע. לטענת התובע בסיכומיו בסעיף
 20 6 טען כי חשיפת "הסוד האפלי" על חייה הכפולים עם אביה המנוח, מוכיחה כי הנתבעת
 21 "סחטה את המנוח כל חייו, פיקחה עליו 24/7, גרמה לו לכתוב צוואות לטובתה, ויודאה כי
 22 עד צאת נשמתו לא יוכל לצאת "מארון הקבורה" בו קברה אותו המשיבה, בעודו בחיים".
 23 טענה זו טוב אם לא הייתה נטענת שכן לא ברור כיצד היא מתיישבת עם טענת התובע כי לא
 24 הוכח כי הנתבעת והמנוח היו ידועים בציבור וכי בנותיה של הנתבעת הן בנותיו של המנוח? אם
 25 הנתבעת והמנוח לא היו זוג והבנות אינן בנותיו כיצד יכלה הנתבעת לסחוט את המנוח על
 26 רקע זה?

סיכום:

27
 28
 29
 30 .93 הספק באשר להיות המנוח שכיב מרע במועד 11.8.13 – המועד הנטען לעריכת צוואה בע"פ
 31 ע"י המנוח, הסתירות המהותיות בעדויות העדים הנטענים להיות עדי הצוואה, חוסר
 32 האמינות של עדויותיהם כמו גם חוסר סבירות גרסאותיהם, מעורבות התובע –
 33 בזכרון הדברים, תוכנו והפקדתו, ההתנהלות הכוללת בתיק אשר התאפיינה במקצה



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 'אח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

- 1 שיפורים, כאשר אף עדויות והראיות אשר צצים באיחור מוסיפים ופוגמים בסופו של יום
 2 באמינות ובחימנות של העדים שנשמעו.
 3 לאלה מצטרפת העובדה כי מהעדויות נראה כי במועד 11.8.13 יכול היה המנוח לערוך צוואה
 4 בכתב ידו (תכתובות בכתב ידו של המנוח שנערכו מספר ימים טרם פטירתו) וכן יכול היה אם
 5 רצה להזמין עו"ד או לערוך צוואה מסודרת וכתובה בפני עדים.
 6
 7 יתר על כן המדובר במנוח "מסודר" אשר היה ער לחשיבותה של עריכת צוואה. המנוח ערך
 8 בחייו שתי צוואות, האחת בארץ ואחת . כאשר יחסיו עם בתה של המנוחה (בתו
 9 כפי שפורט לעיל) עלו על שרטון, ערך המנוח צוואה בכתב בפני נוטריון ציבורי על
 10 מנת לשנות את זהות הירושה אחר יורש.
 11
 12 עוד אוסיף כי מחלת המנוח והתדרדרות במצבו לא התפרצו ביום אחד המדובר בהליך
 13 הדרגתי. המנוח סבל בשנת 2009 ממחלת הסרטן והחלים ממנה וזו התגלתה שוב באפריל
 14 2013. לפיכך ולטעמי לאור אופיו של המנוח וכמי שערך צוואות קודמות והיה ער לחשיבותן
 15 עריכתן, הייתה בפניו שהות מספקת לערוך צוואה מסודרת ולשנות את צוואתו האחרונה לו
 16 באמת רצה בכך.
 17
 18 כל אלה במשקלם המצטבר ובשים לב למערכת היחסים הזוגית בין המנוח והנתבעת מביאים
 19 בהכרח לדחיית התביעה וזאת בפרט נוכח המבחנים המחמירים והנטל המוגבר שקבעה
 20 הפסיקה, כמפורט לעיל ואשר התובע רחוק מלעמוד בהם.
 21
 22 **הוצאות משפט:**
 23
 24 94. משנדחתה התביעה נותר לדון בשאלת הוצאות המשפט. הנתבעת עתרה לחיוב התובע
 25 בהוצאות גבוהות במיוחד תוך התחשבות בין היתר בדרך שבה ניהל את ההליכים. לטענתה
 26 התובע האריך ההליכים שלא לצורך באמצעות טענות סרק, בדרך של מקצה שיפורים וגרר
 27 את הנתבעת לכדי ניהול דיונים מיותרים, הכבדה בניהול התיק והוצאות כבדות. הנתבעת לא
 28 נקבה בסכום אותו היא תובעת ולא המציאה אסמכתאות לטכ"ט ששולם על ידה.
 29
 30 95. המקור החקיקתי לפסיקת הוצאות מצוי בתקנות סדר הדין האזרחי, שכותרתו "הוצאות
 31 המשפט וערובה לתשלומן", וכן הפסיקה כפי שנתגבשה במרוצת השנים. התקנות אינן דנות
 32 רק בעצם הסמכות להטיל הוצאות, אלא אף מסדירות את "קביעת סכום ההוצאות", (תקנה
 33 512). בע"א 136/92 ביניש-עדיאל נ' דנייה סיבוס חברה לבנין בע"מ, פ"ד מז(5) 114, בעמ'
 34 125-126 נקבע שאופן חישובו של שכר הטרחה הראוי הוא תלוי משתנים רבים, ואינו בגדר



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 14761-02-14 ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'
 ת"ע 14768-02-14
 ת"ע 14780-02-14

1 רשימה סגורה. כבי' הרשם יגאל מרזל (כתוארו אז) בבג"צ 891/05 תנובה נ' הרשות המוסמכת
 2 [פורסם בנבו, 30.6.05] לאחר ניתוח של תכלית חיוב בעל דין בהוצאות רעהו, והתייחסות למצב
 3 בארצות שונות, מגיע למסקנה כי אמת המידה הנכונה לחיוב שכר טרחת עורך דין הוא כי
 4 ההוצאות צריכות להיות סבירות, הכרחיות ומידתיות. במסגרת הקווים המנחים לשימוש
 5 באותן אמות מידה, נקבע, כי התעריף המינימאלי אינו משמש כאמת מידה אלא רק רף
 6 תחתון; יש להתחשב בהתנהגות הצדדים ובדרך שבה ניהלו את ההליך; שיקול נוסף הוא
 7 הסעד המבוקש או הסכום השנוי במחלוקת; כמו כן יש להתחשב במורכבות התיק והזמן
 8 שהושקע בהכנתו; השיקול האחרון המוזכר הוא חשיבות העניין עבור בעלי הדין.
 9
 10 **96.** בנסיבות אלה ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים כמפורט לעיל, מהות ההליך
 11 והיקפו אשר כללו, קדם משפט ביום 20.5.14 ו-6 ישיבות הוכחות: במועדים: 3.2.15,
 12 13.7.15, 13.14.5.15 ו-11.10.15 ו-3.4.16, היקפם של כתיבי-דין והבקשות הרבות שהוגשו
 13 בתיק, היקף העובון, התנהלות התובע, התוצאה אליה הגעתי לרבות הקביעות בפסק הדין -
 14 נחה דעתי כי הסכום הסביר והמידתי שיש לפסוק בנסיבות העניין כשכ"ט הינו סך של 60,000
 15 ויש אשר ישולמו ע"י התובע לנתבעת.

סוף דבר:

18 **96.** אשר על כן הנני מורה כדלקמן:
 19 א. התובעה לקיום צוואת שכיב מרע שהגיש התובע ת"ע 14761-02-14 נדחית
 20 וההתנגדות לה ת"ע 14768-02-14 מתקבלת.
 21 ב. התביעה לקיום צוואות המנוח שהגישה הנתבעת מתקבלת וניתן צו קיום ל' את
 22 המנוח מיום 26.5.09 היא צוואתו האחרונה של המנוח. במקביל לפסק הדין הוצא צו
 23 פורמאלי.
 24 ג. התובע יישא בהוצאות הנתבעת בסך של 60,000 ₪. ההוצאות ישולמו תוך 30 יום
 25 מיום קבלת פסה"ד אצל התובע וככל שלא ישולמו עד למועד שנקבע יישאו הפרשי
 26 ריבית והצמדה כחוק מהמועד שנועד לתשלום ועד לתשלום בפועל.
 27 ד. המזכירות תמציא את פסה"ד לבי"כ הצדדים ותסגור את התיקים שבכותרת.
 28 ה. פסה"ד ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים של המנוח הצדדים, העדים, הנכס/ים נשוא
 29 העובון ו/או כל פרט אחר שיש בו להביא לזיהוי מי מהצדדים או המנוח.
 30

31 ניתן היום, ג' תשרי תשע"ז, 05 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.
 32



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ואח' נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב ואח'

ת"ע 14761-02-14

ת"ע 14768-02-14

ת"ע 14780-02-14

יחזקאל אלון שופט

- 1
- 2
- 3

הלתיים סגורות